

unfoldingWord® Hebrew Bible

Genesis

Version 2.1.31

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2024-07-23**Date:**

2.1.31**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Greek New Testament

2023-09-26**Date:**

0.34**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a or send a letter to Creative Commons, PO<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>copy of this license, visit Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative workunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International[openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Genesis
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
11	Chapter 16
11	Chapter 17
11	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
14	Chapter 24
15	Chapter 25
15	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
18	Chapter 30
18	Chapter 31
19	Chapter 32
19	Chapter 33
20	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
24	Chapter 42
24	Chapter 43
25	Chapter 44
26	Chapter 45
26	Chapter 46
26	Chapter 47

27		Chapter 48
27		Chapter 49
28		Chapter 50

Genesis

Chapter 1

¹בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ²והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: ³ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור: ⁴וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ⁵ויקרא אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: ⁶ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ⁷ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: ⁸ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: ⁹ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: ¹⁰ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב: ¹¹ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי־כן: ¹²ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב: ¹³ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: ¹⁴ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתל ולמועדים ולימים ושנים: ¹⁵והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן: ¹⁶ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ¹⁷ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ: ¹⁸ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב: ¹⁹ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי: ²⁰ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים: ²¹ויברא אלהים את־התנינים הגדלים ואת כל־נפש החיה | הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב: ²²ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ: ²³ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי: ²⁴ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית־ארץ למינה ויהי־כן: ²⁵ויעש אלהים את־חית הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב: ²⁶ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ: ²⁷ויברא אלהים | את־האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ²⁸ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ: ²⁹ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב | זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ³⁰ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל אשר על־הארץ אשר בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן: ³¹וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום השישי:

Chapter 2

¹ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: ²ויכל אלהים ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: ³ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: ⁴אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ⁵וכל | שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: ⁶ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: ⁷וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ⁸ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר: ⁹ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ¹⁰ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפוד והיה לארבעה ראשים: ¹¹שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזהב: ¹²וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ¹³ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: ¹⁴ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור ונהר הרביעי הוא פרת: ¹⁵ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה: ¹⁶ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל: ¹⁷ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ¹⁸ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו: ¹⁹ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־ינקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו: ²⁰ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו: ²¹ויפל יהוה אלהים | תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ²²ויבן יהוה אלהים | את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם: ²³ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת: ²⁴על־כן יעזב־איש את־אביו את־אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד: ²⁵ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

Chapter 3

¹והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ²ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל: ³ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פ־תמתון: ⁴ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון: ⁵כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ⁶ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפיו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל: ⁷ותפוקנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: ⁸וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני הנה אלהים בתוך עץ הגן: ⁹ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה: ¹⁰ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואיך כי־עירם אנכי ואחבא: ¹¹ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתך לבלתי אכל־ממנו אכלת: ¹²ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל: ¹³ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ¹⁴ויאמר יהוה אלהים | אל־הנחש כי עשית זאת ארוך אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך: ¹⁵ואיבה | אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישובך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך: ¹⁷ולאדם אמר כי־שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוך האדמה בעבובך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: ¹⁸וקוץ ודורר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה: ¹⁹בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב: ²⁰ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל־חיי: ²¹ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ²²ויאמר | יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה | פ־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: ²³וישלחהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם: ²⁴ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים: ²⁵

Chapter 4

¹והאדם ידע את־חוה אשתו ותרָה ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה: ²ותספ ללדת את־אחיו את־הבל ויהי־הבל רעה צאן ולקין היה עבד אדמה: ³ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: ⁴והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבתו וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו: ⁵ואלקין ואל־מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ⁶ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: ⁷הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל־בו: ⁸ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו: ⁹ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ¹⁰ויאמר מן עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה: ¹¹ועתה ארוך אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך: ¹²כי תעבד את־האדמה לא־תספ תתכחה לך נע ונד תהיה בארץ: ¹³ויאמר קין אליהוה גדול עוני מנשא: ¹⁴הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני: ¹⁵ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות־אתו כל־מצאו: ¹⁶ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת־עדן: ¹⁷וידע קין את־אשתו ותרָה ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ¹⁸ויולד לחנוך את־עירד ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל ומתושאל ילד את־למך: ¹⁹ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ²⁰ותלד עדה את־יביל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ²¹ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפיש כנור ועוגב: ²²וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה: ²³ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: ²⁴כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה: ²⁵וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שת־לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ²⁶ולשת גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אִז הוחל לקרא בשם יהוה: ²⁷

Chapter 5

¹זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: ²זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שםם אדם ביום הבראם: ³ויהיו אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת: ⁴ויהיו וימי־אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות: ⁵ויהיו כל־ימי אדם אשר־חי תשע מאות שנה ושלושים שנה וימת: ⁶ויהי־שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש: ⁷ויהי־שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ⁸ויהיו כל־ימי־שת שנים ותשע מאות שנה וימת: ⁹ויהיו אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן: ¹⁰ויהיו אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ¹¹ויהיו כל־ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: ¹²ויהיו קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל: ¹³ויהיו קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ¹⁴ויהיו כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: ¹⁵ויהיו מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את־ירד: ¹⁶ויהיו מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות:

¹וַיְהִי כְּלִימִי מֵהַלֵּלָאֵל חֲמֵשׁ וַתְּשִׁיעַ שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ¹⁸וַיַּחֲיֶיֶד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־חֲנוּךְ: ¹⁹וַיַּחֲיֶיֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ²⁰וַיְהִי כְּלִימִי־יָרֵד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַתְּשִׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ²¹וַיְהִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח: ²²וַיְהִי־לֶחֱנוּךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ²³וַיְהִי כְּלִימִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: ²⁴וַיְהִי־לֶחֱנוּךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ²⁵וַיְהִי מֶתוֹשֶׁלַח שְׁבַע וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־לֶמֶךְ: ²⁶וַיְהִי מֶתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ²⁷וַיְהִי כְּלִימִי מֶתוֹשֶׁלַח תְּשַׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַתְּשִׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ²⁸וַיַּחֲיֶיֶד לֶמֶךְ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּן: ²⁹וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחֲמֵנוּ מִמַּעַשְׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָה יְהוָה: ³⁰וַיַּחֲיֶיֶד לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמֵשׁ וַתְּשִׁיעַ שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: ³¹וַיְהִי כְּלִימִי־לֶמֶךְ שְׁבַע וּשְׁבַעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ³²וַיְהִי־נֹחַ בְּרִחְמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת:

Chapter 6

¹וַיְהִי כִּי־הִתְחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם: ²וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: ³וַיֹּאמְרוּ יְהוָה לֹא־יִדְּוֹן רֹחִי בָאָדָם לְעַלְם בְּשֹׁגֶם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמֵיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: ⁴הַנִּפְלָאִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעֹלָם אָנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם: ⁵וַיִּרְא יְהוָה כִּי רָבָה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֹצֵר מִחֲשַׁבְתּוֹ לָבוֹ רָק רַע כָּל־הַיּוֹם: ⁶וַיִּנָּחֵם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל־לְבוֹ: ⁷וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתִם: ⁸וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: ⁹אָלֶּה תּוֹלַדְתָּ נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ: ¹⁰וַיֹּלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָּנִים אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: ¹¹וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חָמָס: ¹²וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרוֹכָהּ עַל־הָאָרֶץ: ¹³וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֹץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: ¹⁴עֲשֵׂה לְךָ תֵּבָת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכִפְרַת אֶתָּה מִבֵּית וּמַחוּץ בַּכֹּפֶר: ¹⁵זֶהָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתָּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָה: ¹⁶צֹהַר | תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אֲמָהּ תַּכְלִינָה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשֶׂה תִּשְׁתִּים תַּחְתִּים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: ¹⁷וְאֵנִי הִנְנִי מְבִיא אֶת־הַמָּבּוּל מִיָּם עַל־הָאָרֶץ לַשְׁחֹת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רֹחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יָגוּעַ: ¹⁸וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתִי אֶל־הַתֵּבָה אֲתָּה וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ: ¹⁹וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבִיאָה אֶל־הַתֵּבָה לְחַיִּיתָ אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו: ²⁰מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאָדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְחַיִּיוֹת: ²¹וְאֶתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מֵאֵכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאֶסַּפְתִּי אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לֶאֱכֹלָה: ²²וַעֲשֵׂה נֹחַ כָּל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה:

Chapter 7

¹וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בְּאֵאתָה וְכָל־בֵּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה כִּי־אֵתְךָ רִאִיתִי צַדִּיק לִפְנֵי בְדוֹר הַזֶּה: ²מִכָּל | הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקְח־לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: ³גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לַחַיּוֹת זָרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: ⁴כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אֲנִכִּי מִמַּטֵּיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמוֹחִיתִי אֶת־כָּל־הַיָּקוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: ⁵וַיַּעַשׂ נֹחַ כָּל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יְהוָה: ⁶וְנֹחַ בִּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמָּבּוּל הָיָה מִיָּם עַל־הָאָרֶץ: ⁷וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מִי הַמָּבּוּל: ⁸מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל־הָאָדָמָה: ⁹שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ: ¹⁰וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִן הַמָּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ: ¹¹בַּשָּׁנָה שֶׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לַחַיִּי־נֹחַ בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָל־מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ: ¹²וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: ¹³בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וּשְׁמוֹנֶה־עָשָׂר וְיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ נֹחַ וּשְׁלֹשַׁת נִשְׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה: ¹⁴הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינָהּ כָּל צֶפֶר כָּל־כָּנָף: ¹⁵וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רֹחַ חַיִּים: ¹⁶וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים וַיִּסְגֵּר יְהוָה בַּעֲדוֹ: ¹⁷וַיְהִי הַמָּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיָּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ: ¹⁸וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיָּרְבוּ מֵאֵד עַל־הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: ¹⁹וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָל־הָהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם: ²⁰חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הָהָרִים: ²¹וַיִּגָּע כָּל־בָּשָׂר | הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם: ²²כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בָּאֵפוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרָה מִתּוֹ: ²³וַיָּמָח אֶת־כָּל־הַיָּקוֹם | אֲשֶׁר | עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאַר אַרְ־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ אִתּוֹ בַּתֵּבָה: ²⁴וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם:

Chapter 8

¹וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: ²וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֶת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמַיִם: ³וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וַיָּשׁוּב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם: ⁴וַתִּנָּח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרִי אֲרָרָט: ⁵וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַחֲסֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרִי בָּאֵתָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רִאשֵׁי הָהָרִים: ⁶וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה: ⁷וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב וַיֵּצֵא יֵצֵא וְשׁוּב עַד־יִבֹּשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: ⁸וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: ⁹וְלֹא־מָצָאָהּ הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה: ¹⁰וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּסָּף שִׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה: ¹¹וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעֲתָ עֶרֶב וְהָנָה עַל־זִית טֶרֶף בְּפִיהּ וַיַּדַּע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: ¹²וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסָפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד: ¹³וַיְהִי בְּאַחַת וּשְׁש־מְאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בָּאֵתָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסֶר נֹחַ אֶת־מִכְסֵּה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וְהָנָה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה: ¹⁴וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁבַעֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ: ¹⁵וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר: ¹⁶צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וּנְשֵׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ: ¹⁷כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשָׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הוּצֵא: ¹⁸וְנָח וְנָשִׂי־בָנָיו וְנָחִיּוֹ וְנָשִׂי־בָנָיו אִתּוֹ: ¹⁹כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן־הַתֵּבָה: ²⁰וַיֵּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל | הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל־הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ: ²¹וַיִּנָּח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא־אֶסָּף לַקָּלָל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע מִנְּעוּרָיו וְלֹא־אֶסָּף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כָּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: ²²עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וַלַּיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ:

[8:11]

Chapter 9

¹וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ: ²וּמִמּוֹרֵאֲכֶם וּחֲתָנֵיכֶם יְהִיָּה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל־דָּגֵי הַיָּם בְּיָדְכֶם נָתַנּוּ: ³כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא־חַי לָכֶם יְהִיָּה לְאֹכְלָהּ כִּי־רָק עֵשָׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־בֶּשָׂר בִּנְפֹשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: ⁴וְאֶךְ אֶת־דָּמְכֶם לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֲחִיו אֲדַרְשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם: ⁵וְאֶךְ אֶת־דָּמְכֶם לִנְפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֲחִיו אֲדַרְשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם: ⁶שֹׁפֵךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: ⁷וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבִדְבָהּ: ⁸וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר: ⁹וְאַנִּי הִנְנִי מִקְּדִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאִת־זֶרְעְכֶם אַחֲרֵיכֶם: ¹⁰וְאֵת כָּל־נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף בְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל־יֵצֵא הַתֵּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ: ¹¹וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בֶּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמִּבּוּל וְלֹא־יְהִיָּה עוֹד מִבּוּל לִשְׁחַת הָאָרֶץ: ¹²וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם: ¹³אֶת־קִשְׁתִּי נִתְּנִי בַּעֲנֹן וְהַיִּתָּה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: ¹⁴וְהָיָה בַּעֲנֵנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וּנְרָאֲתָה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן: ¹⁵וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשָׂר וְלֹא־יְהִיָּה עוֹד הַמִּבּוּל לִשְׁחַת כָּל־בֶּשָׂר: ¹⁶וְהַיִּתָּה הַקֶּשֶׁת בַּעֲנָן וְרִאִיתִיָּה לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נַפְשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: ¹⁷וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: ¹⁸וַיְהִי וַיְבָרֶךְ יֵצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וַיִּפֹּת וְחָם הוּא אֲבִי כְנַעַן: ¹⁹שְׁלֵשָׁה אֱלֹהִים בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלָה נָפְצָה כָּל־הָאָרֶץ: ²⁰וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע כֶּרֶם: ²¹וַיִּשֶׂת מִן־הַיֵּינֹק וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֵהָלָה: ²²וַיֵּרָא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לִשְׁנֵי־אֲחָיו בְּחוּץ: ²³וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׁמֵלָה וַיִּשְׁמֹנוּ עַל־שֹׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיִם וַיִּכְסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָיִם וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ: ²⁴וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיַּדַּע אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה־לּוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: ²⁵וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יְהִיָּה לְאֲחָיו: ²⁶וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לְמוֹ: ²⁷וַיִּפֹּת אֱלֹהִים לִיִּפֹת וַיִּשְׁכֹּן בְּאֵהָלֵי־שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לְמוֹ: ²⁸וַיַּחֲיֶינָה אַחֵר הַמִּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה: ²⁹וַיְהִי כָל־יְמֵי־נֹחַ תִּשְׁעֵה מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת: פ

Chapter 10

¹וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפֹּת וַיִּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחֵר הַמִּבּוּל: ²בְּנֵי יִפֹּת גִּמְר וּמִגֹּג וּמְדִי וַיִּנּוּ וַתִּבֵּל וּמִשֵּׁךְ וַתִּירָס: ³וּבְנֵי גִמְר אֲשַׁכְנַז וְרִיפַת וְתַגְרֵמָה: ⁴וּבְנֵי יִנּוּ אֵלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כְּתִים וְדַדְנִים: ⁵מֵאֵלָה נִפְרְדּוּ אֵין הַגּוֹיִם בְּאַרְצֵתָם אִישׁ לְלִשְׁנָם לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיָהֶם: ⁶וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וְפוּט וְכַנְעַן: ⁷וּבְנֵי כּוּשׁ סִבְא וְחוּיִלָּה וְסִבְתָּה וְרַעְמָה וְסִבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שִׁבָּא וְדָדָן: ⁸וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הָחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בָּאָרֶץ: ⁹וְהוּא־הָיָה גִּבּוֹר־צִיד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֹאמְרוּ כְנַמְרָד גִּבּוֹר צִיד לִפְנֵי יְהוָה: ¹⁰וְהָיָה רֹאשִׁית מִמְּלַכְתּוֹ בְּכָל וָאָרֶץ וַאֲכָד וְכַלְנֵה בָּאָרֶץ שְׁנֵי־הָאָרֶץ הָהִוא יֵצֵא אֲשׁוּר וַיֵּבֶן אֶת־נִינּוּה וְאֶת־רַחֲבַת עִיר וְאֶת־כָּלֶל: ¹¹וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינּוּה וּבֵין כַּלַּח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה: ¹²וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לֹדוּיִם וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לֵהֲבִים וְאֶת־נִפְתָּחִים: ¹³וְאֶת־פִּתְרָסִים וְאֶת־כַּסְלָחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתָּרִים: ¹⁴וְכַנְעַן יָלַד אֶת־צִידֹן בְּכָרוֹ וְאֶת־חֵת: ¹⁵וְאֶת־הִיבוּסִי וְאֶת־הָאֲמֹרִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי: ¹⁶וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הָעֲרֹקִי וְאֶת־הַסִּינִי: ¹⁷וְאֶת־הָאֲרֹדִי וְאֶת־הַצִּמְרִי וְאֶת־הַחֲמִתִּי וְאֶת־נֶפְצֹז מִשְׁפַּחַת הַכְּנַעֲנִי: ¹⁸וְהָיָה גְבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בְּאֶחָה גִּרְרָה עַד־עֵזָה בְּאֶחָה סְדֹמָה וְעַמֹּרָה וְאֶדְמָה וְצִבְיִם עַד־לָשֶׁע:

²⁰אלה בני־הם למשפחתם ללשונתם בארצתם בגויהם: ²¹ולשם ילד גס־הוא אבי כל־בני־עבר אחי יפת הגדול: ²²בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ²³ובני ארם עוז וחול וגתר ומש: ²⁴וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר: ²⁵ולעבר ילד שני בנים שם האלד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ²⁶ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח: ²⁷ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה: ²⁸ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא: ²⁹ואת־אופר ואת־חווילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן: ³⁰ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: ³¹אלה בני־שם למשפחתם ללשונתם בארצתם לגויהם: ³²אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:פ

Chapter 11

¹ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ²ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ³ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ⁴ויאמרו הבה | נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פֶּרֶפֶז על־פני כל־הארץ: ⁵ויבד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ⁷הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ⁸ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר: ⁹על־כֵּן קרא שמה בבל כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ:פ ¹⁰אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה וילד את־ארפכשד שנתים אחר המבול: ¹¹ויחישם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים ובנות: ¹²וארפכשד חי חמש ושלשים שנה וילד את־שלח: ¹³ויחיש ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: ¹⁴ושלח חי שלשים שנה וילד את־עבר: ¹⁵ויחיש שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: ¹⁶ויחיש עבר ארבע ושלשים שנה וילד את־פלג: ¹⁷ויחיש עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות: ¹⁸ויחיש פלג שלשים שנה וילד את־רעו: ¹⁹ויחיש פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות: ²⁰ויחיש רעו שנים ושלשים שנה וילד את־שרוג: ²¹ויחיש רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות: ²²ויחיש שרוג שלשים שנה וילד את־נחור: ²³ויחיש שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה וילד בנים ובנות: ²⁴ויחיש נחור תשע ועשרים שנה וילד את־תרח: ²⁵ויחיש נחור אחרי הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות: ²⁶ויחיש תרח שבעים שנה וילד את־אברם את־נחור ואת־הרן: ²⁷ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: ²⁸וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ²⁹ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה: ³⁰ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ³¹ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו יצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־הרן וישבו שם: ³²ויהיו ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחורן:ס

Chapter 12

¹ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביר אל־הארץ אשר אראך: ²ואעשר־לגי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ³ואברכה מברכך ומקללך אור ונברכו בך כל משפחת האדמה: ⁴ויילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ⁵ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ⁶ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: ⁷ויורא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתה את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ⁸ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אלהה בית אל מימין והעי מקדם ויבן־שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ⁹ויסע אברם הלון ונסוע הנגבה:פ ¹⁰ויהי רעב בארץ ויבד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ: ¹¹ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפתי־מראה את: ¹²והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: ¹³אמר־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתיה נפשי בגללך: ¹⁴ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־האשה כי־יפה הוא מאד: ¹⁵ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה: ¹⁶ולא־ברם היטיב בעבורה ויהילו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: ¹⁷וינגע יהוה | את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם: ¹⁸ויקרא פרעה לא־ברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: ¹⁹למה אמרת אחתי הוא אקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ²⁰ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו:

Chapter 13

¹ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: ²ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: ³ויילך למסעיו מנגב ועד־בית אל עד־המקום אשר־היה שם אלהו: ⁴אל־מקום המזבח אשר־עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם הנה: ⁵ונסללוט ההלך את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים: ⁶ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:

⁷וַיְהִי־בֵּין רַעִי מִקְנֵה־אֲבָרָם וּבֵין רַעִי מִקְנֵה־לֹט וְהַכְנַעֲנִי וְהַפְרִזִּי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ: ⁸וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־לֹט אֵלֶיךָ תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ בֵּין רַעִי וּבֵין רַעִיךָ כִּי־אֲנִישִׁים אַחִים אָנַחְנוּ: ⁹הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ הִפְרָדָה נָא מֵעַל־י אִם־הַשְׂמָאל וְאִם־הַיָּמִין וְאִם־מֵאֵילָנָה: ¹⁰וַיִּשְׁאַל־לֹט אֶת־עֵינָיו וַיֹּרֶא אֶת־כָּל־כֶּכֶר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָהָ לִפְנֵי | שַׁחַת יְהוָה אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עַמּוּרָה כְּגַד־יְהוָה כָּאָרֶץ מִצֻּרִים בְּאֶכָה צָעַר: ¹¹וַיִּבְחַר־לֹט לֹט אֶת כָּל־כֶּכֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו: ¹²אֲבָרָם וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וּלֹט וַיֵּשֶׁב בְּעַרְי וַיֵּאֱהֶל עַד־סֹדֶם: ¹³וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מֵאִדָּה: ¹⁴וַיְהִי־הָאֶמֶר אֲלֵאֲבָרָם אַחֲרֵי הַפְרָדָּה לֹט מַעֲמֹו שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׂם צִפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיֹּמַר: ¹⁵כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לִּי אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ עַד־עוֹלָם: ¹⁶וְשָׂמַתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ כַּעֲפֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר | אִם־יִוָּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עַפְרָ הָאָרֶץ גְּסִזְרַעְךָ יִמְנָה: ¹⁷קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה וּלְרַחֲבָה כִּי לִי אֶתְנַנָּה: ¹⁸וַיֵּאֱהֶל אֲבָרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֶיךָ מִמֶּרָא אֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וַיְבָן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: פ

¹¹[13:3]

Chapter 14

¹וַיְהִי בִימֵי אֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ־שֹׁנַעַר אֲרִיֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם: ²עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בְּרַעַ מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת־בְּרַשַׁע מֶלֶךְ עַמּוּרָה שְׂנֵאֵב | מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵב־מֶלֶךְ צִבּוֹיִים: ³וּמֶלֶךְ בָּלַע הַיֶּאֱצֵעַר: ⁴וּמֶלֶךְ בָּלַע הַיֶּאֱצֵעַר: ⁵וּבְאֶרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרְדּוּ: ⁶וּבְאֶרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְּדָרְלַעֲמֹר וְהַמְלִיכָם אֲשֶׁר אֵתֹו וַיִּכּוּ אֶת־רָפָאִים בְּעֶשְׂתֵּת קֶרֶן וְאֶת־הַזִּזִּים בָּהֶם וְאֶת־הָאִמִּים בְּשׁוֹה קֶרֶתִּים: ⁷וְאֶת־הַחֲרִי בְּהֶרֶם שְׁעִיר עַד אֵיל פֶּאֶרֶן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר: ⁸וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הוּא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ אֶת־כָּל־שָׂדֵה הָעֵמֶלְקִי וְגַם אֶת־הָאֲמָרִי הַיֹּשֵׁב בְּחִצְצָן תִּמָּר: ⁹וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם וּמֶלֶךְ עַמּוּרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבּוֹיִים: ¹⁰וּמֶלֶךְ בָּלַע הוֹאֲצֵעַר וַיַּעֲרִכוּ אֶת־מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׁדִּים: ¹¹אֶת כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתַדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאֲמֶרְפֶּל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאֲרִיֹךְ זָלַךְ אֶלְסַר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה: ¹²וְעֵמֶק הַשִּׁדִּים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֲמֹר וַיִּגְסּוּ מֶלֶךְ־סֹדֶם וְעַמּוּרָה וַיִּפְלִדְשָׁמָה וְהַנִּשְׂאָרִים הָרָה נָסוּ: ¹³וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעַמּוּרָה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכּוּ: ¹⁴וַיִּקְחוּ אֶת־לֹט וְאֶת־רֶכֶשׁוֹ בְּיָדֵי אֲבָרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם: ¹⁵וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיִּגַּד לְאֲבָרָם הַעֲבָרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאֵלֶיךָ מִמֶּרָא הָאֲמָרִי אֲחִי אֲשָׁכַל וְאֲחִי עֹנֵר וְהֵם בְּעַלִּי בְרִית־אֲבָרָם: ¹⁶וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרָק אֶת־חֲנִיכּוֹ וַיִּלְחֹץ בֵּיתוֹ שְׂמֵנָה עֶשֶׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן: ¹⁷וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם | לֵילָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכּוּם וַיִּדְפְּסוּ עַד־חֹבֶה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדִמְשֵׁק: ¹⁸וַיֵּשֶׁב אֶת כָּל־הָרֶכֶשׁ וְגַם אֶת־לֹט אָחִיו וְרֶכֶשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעַמִּים: ¹⁹וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרָאתוֹ אַחֲרָיו שׁוֹבוֹ מִהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלַעֲמֹר וְאֶת־הַמְלָכִים אֲשֶׁר אֵתוֹ אֶל־עֵמֶק שׁוֹה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ: ²⁰וּמִלְכִּי־צִדְקָן מֶלֶךְ שְׁלֹם הוֹצִיא לָחֶם וַיִּין וְהוּא כְּהֵן לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן: ²¹וַיִּבְרָכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אֲבָרָם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: ²²וּבְרֹךְ אֶל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר־מִגֵּן צִרִּיךָ בִּידְךָ וַיִּתֵּן לֹט מַעֲשֵׂר מְכֹל: ²³וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אֲבָרָם תְּנֵנִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קִחְחֶלְךָ: ²⁴וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ סֹדֶם הָרִימֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֵלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: ²⁵אִם־מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ־נֶעֱלַל וְאִם־אֶקַּח מְכֹל־אֲשֶׁר־לִי וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הָעֹשֶׂתִי אֶת־אֲבָרָם: ²⁶בְּלִעְדִּי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחִלְקָם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכּוּ אֵתִי עֲנֵר־אֲשָׁכַל וּמִמֶּרָא הֵם יִקְחוּ חִלְקָם: ס

¹¹[14:2]

¹²[14:8]

Chapter 15

¹אַחֲרָי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־אֲבָרָם בְּמַחֲזָה לֵאמֹר אֶת־יִצְחָק אֲבָרָם אֲנִכִּי מִגֵּן לִי שְׂכָרְךָ הִרְבָּה מֵאִדָּה: ²וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדֹנָי יְהוָה מִה־תִּתֶּנִּי לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבְנִי־מִשְׁקָה בֵּיתִי הוּא דִּמְשָׁק אֶלְעִזָּר: ³וַיֹּאמֶר אֲבָרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זָרַע וְהִנֵּה בְּיָדִי יוֹרֵשׁ אֲתִי: ⁴וְהִנֵּה דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ: ⁵וַיֵּצֵא אֶתֹו הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבְּטִינָא הַשְׂמִימָה וּסְפֵר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זָרַעְךָ: ⁶וְהָאֵמֶן בִּיהוָה וַיַּחֲשֶׁבֶה לוֹ צִדְקָה: ⁷וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֹר כְּשָׂדִים לְתַת לִי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: ⁸וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוָה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשָׁנָה: ⁹וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה לִּי עֵגְלָה מִשְׁלֶשֶׁת וְעַז מִשְׁלֶשֶׁת וְאֵיל מִשְׁלֶשׁ וְתָר וְגֹזֵל: ¹⁰וַיִּקְחֵהוּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לִקְרָאתָ רַעְיוֹ וְאֶת־הַצֹּפֵר לֹא בָתָר: ¹¹וַיִּרָד הָעֵשֶׂת עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבָרָם: ¹²וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וַתִּרְדָּמָה נָפְלָה עַל־אֲבָרָם וְהִנֵּה אִמָּה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נָפְלָה עָלָיו: ¹³וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם יָדַע תְּדַע כִּי־רָ | יִהְיֶה זָרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדּוֹם וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: ¹⁴וְגַם אֶת־הֶגְיוֹ אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרַיִךְ יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל: ¹⁵וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבִיתֶיךָ בְּשִׁלּוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: ¹⁶וְדוֹר רְבִיעִי יֵשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא־שְׁלֹם עֹנֵן הָאֲמָרִי עַד־הִנֵּה: ¹⁷וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעַלְטָה הָיָה וְהִנֵּה תִנּוֹר עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: ¹⁸בֵּינָם הָיָה אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרַעְךָ נִתְּנִי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהָר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פָּרָת: ¹⁹אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקִּנִּיזִי וְאֶת־הַקִּדְמֹנִי: ²⁰וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַרְפָּאִים: ²¹וְאֶת־הָאֲמָרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגְּרִזִּי וְאֶת־הַיְּבוּסִי: ס

²²ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ²³ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע: ²⁴אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא־תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ²⁵חללה לך מעשת | כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט: ²⁶ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם: ²⁷ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר: ²⁸אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את־כל־העיר ויאמר לא אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה: ²⁹ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ³⁰ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית ואדברה אולי ימצאון שם שלשים: ³¹ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר: ³²ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ³³וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקומו:

Chapter 19

¹ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער־סדם וירא־לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ²ויאמר הנה נא־אדני סורו נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליו: ³ויפצרו־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: ⁴טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם מקצה: ⁵ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ⁶ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחרי: ⁷ויאמר אל־נא אחי תרעו: ⁸הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל־אל־תעשו דבר כי־עליכן באו בצל קרתי: ⁹ויאמרו | גש־הלאה ויאמרו האחד בא־לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: ¹⁰וישלחו האנשים את־ידם ויבאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו: ¹¹ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול וילאו למצא הפתח: ¹²ויאמרו האנשים אל־לוט עד מילך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום: ¹³כי־משחתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ¹⁴ויצא לוט וידבר | אל־חתניו | לקחי בנותי ויאמר קומו צאו מן־המקום הזה כי־משחתית יהוה את־העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: ¹⁵וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את־אשתך ואת־שתי בנותיך הנמצאת פן־תספה בעון העיר: ¹⁶ויתמהמה | ויחזקו האנשים בידו ויביד־אשתו ויביד־שתי בנותי ויחזקו עליה ויצאה וינחהו מחוץ לעיר: ¹⁷ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תביט אחריך ואל־תעמד בכל־הכנר ההרה המלט פן־תספה: ¹⁸ויאמר לוט אלהם אל־נא אדני: ¹⁹הנה־נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי: ²⁰הנה־נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא זצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ²¹ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר אשר דברתי: ²²מהרה המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא שם־העיר צוער: ²³השמש יצא על־הארץ ולוט בא צערה: ²⁴ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן־השמים: ²⁵ויהפך את־הערים האל ואת כל־הכנר ואת כל־יושבי הערים וצמח האדמה: ²⁶ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב מלח: ²⁷וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר־עמד שם את־פני יהוה: ²⁸וישקף על־פני סדם ועמרה ועל־כל־פני ארץ הכנר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ²⁹ויהי בשחת אלהים את־ערי הכנר ויזכר אלהים את־אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את־הערים אשר־ישב בהן לוט: ³⁰ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: ³¹ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ: ³²לכה נשקה את־אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ³³ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה בקומה: ³⁴ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן־שכבתי אמש את־אבי נשקנו יין גס־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ³⁵ותשקין גם בלילה ההוא את־אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקמה: ³⁶ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן: ³⁷ותלד זבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום: ³⁸והצעירה גס־הוא ילדה בן ותקרא שמו ברעמי הוא אבי־ברעמי עד־היום:

Chapter 20

¹ויסע משם אברהם הנגב וישב ביו־קדש ובין שור ויגר בגרר: ²ויאמר אברהם אל־שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את־שרה: ³ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום ויאמר לו הנה מת על־האשה אשר־לקחת והוא בעלת בעל: ⁴ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גס־צדיק תהרג: ⁵הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא־גם־הוא אמרה אחי הוא בתם־לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת: ⁶ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת ואחשך גס־אנכי אותך מחטו־לי על־כן לא־נתתיך לנגע אליה: ⁷ועתה השב אשת־האיש כי־נביא הוא ויתפלל בעדך ויחיה ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר־לך: ⁸וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־עבדיו וידבר את־כל־הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ⁹ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה־עשית לנו ומה־חטאתי לך כי־הבאת עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא־יעשו עשית עמדי: ¹⁰ויאמר אבימלך אל־אברהם מה ראית כי

עשית את־הדבר הזה: ¹¹ויאמר אברהם כי אמרתי רק אי־יראת אלהים במקום הזה והרגוני על־דבר אשתי: ¹²וגם־אמנה אחתי בת־אבי הוא אך לא בת־אמי ותהיילי לאשה: ¹³ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל־המקום אשר נבוא שמה אמרילי אחי הוא: ¹⁴ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ¹⁵ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ¹⁶ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחריך הנה הוא־לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: ¹⁷ויתפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים את־אבימלך ואת־אשתו ואמהותיו וילדו: ¹⁸כיעצר עצר יהוה בעד כל־רַחם לבית אבימלך על־דבר שרה אשת אברהם:ס

Chapter 21

ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ²ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר־דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד לו אשר־ילדה־לו שרה יצחק: ⁴וימל אברהם את־יצחק בנו בר־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ⁵ואברהם בר־מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ⁶ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע יצחק־לי: ⁷ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־ילדתי בן לזקניו: ⁸ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק: ⁹ותרא שרה את־בן־הגֶּר המצרית אשר־ילדה לאברהם מצחק: ¹⁰ותאמר לאברהם גֶּרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם־בני עם־יצחק: ¹¹וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ¹²ויאמר אלהים אל־יצחק בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹³וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: ¹⁴וישכם אברהם | בבקר ויקח־לחם וחמת מים ויתן אל־הגֶּר שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ¹⁵ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחים: ¹⁶ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחני קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את־קלה ותבך: ¹⁷וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל־הגֶּר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגֶּר אל־תיראי כי־שמע אלהים א־ל־קול הנער כאשר הוא־שם: ¹⁸קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי־לגוי גדול אשימנו: ¹⁹ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים תשק את־הנער: ²⁰ויהי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: ²¹וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים:פ ²²ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה: ²³ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקן לי ולניני ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרתי בה: ²⁴ויאמר אברהם אנכי אשבע: ²⁵והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ²⁶ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא־הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ²⁷ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ²⁸ויצב אברהם את־שבע כבשת הצאן לבדה: ²⁹ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה: ³⁰ויאמר כי את־שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת: ³¹על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ³²ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים: ³³ויטע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם: ³⁴ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:פ

Chapter 22

¹ויהי אחר־הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ²ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: ³וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמורו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים: ⁴ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק: ⁵ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כֹּה ונשתחוה ונשובה אליכם: ⁶ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו: ⁷ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר גִּבִּי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיפה השם לעלה: ⁸ויאמר אברהם א־ל־הים יראה־לו השם לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ⁹ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח ויערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים: ¹⁰וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו: ¹¹ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני: ¹²ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני: ¹³וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ¹⁴ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ¹⁵ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים: ¹⁶ויאמר בי נשבעתי גאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך: ¹⁷כי־ברך אברכך והרבה ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך את שער אביי: ¹⁸והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: ¹⁹וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:פ ²⁰ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גסה־הוא בנים לנחור אחיך: ²¹את־עוץ בכרו ואת־בז אחיו ואת־קמואל אבי ארם: ²²ואת־כשד ואת־חזו ואת־פלדש ואת־ידלף ואת

בתואל: ²³ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: ²⁴ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:ס

Chapter 23

¹ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ²ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ³ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: ⁴גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ⁵ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: ⁶שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: ⁷ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: ⁸וידבר אתם לאמר איש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעולי בעפרון בן צחר: ⁹ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר: ¹⁰ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: ¹¹לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתה לעיני בני עמי נתתה לך קבר מתך: ¹²וישתחו אברהם לפני עם הארץ: ¹³וידבר אל עפרון ואזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: ¹⁴ויען עפרון את אברהם לאמר לו: ¹⁵אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: ¹⁶וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר לסחר: ¹⁷ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: ¹⁸לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ¹⁹ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ²⁰ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת:ס

Chapter 24

¹ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם בכל: ²ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שיסגא ידך תחת ירכי: ³ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: ⁴כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ⁵ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: ⁶ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: ⁷יהוה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ⁸ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: ⁹וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: ¹⁰ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל אגם נהרים אל עיר נחור: ¹¹ויברך הגמלים מתוך עיר אל באר המים לעת ערב צאת השאבת: ¹²ויאמר | יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: ¹³הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴והיה הנער אשר אמר אליה הטינא כדך ואשתה ואמרה שטה וגם גמלך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ¹⁵ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: ¹⁶והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: ¹⁷וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכדך: ¹⁸ותאמר שטה אדני ותמרה ותרד כדה על ידה ותשקה: ¹⁹ותכל השקות ותאמר גם לגמלך אשאב עד אם כלו לשתת: ²⁰ותמרה ותער כדה אל השקות ותרך עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: ²¹והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא: ²²ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: ²³ויאמר בתמי את הגידי נא לי היש בית אביר מקום לנו ללון: ²⁴ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ²⁵ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ²⁶ויקד האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עצב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נתני יהוה בית אתי אדני: ²⁸והנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: ²⁹ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: ³⁰ויהי | כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: ³¹ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ³²ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ³³ויישם ³⁴לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר עבד אברהם אנכי: ³⁵ויהוה ברח את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחתו וגמלים וחמרים: ³⁶ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: ³⁷וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצי: ³⁸אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ³⁹ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: ⁴⁰ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: ⁴¹אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ⁴²ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישר נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: ⁴³הנה אנכי נצב על עין

המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מדרך: ⁴⁴ ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרוך העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: ⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בתמי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים עליה: ⁴⁸ ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אליה אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: ⁴⁹ ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה עלימין או על שמאל: ⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: ⁵¹ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: ⁵² ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ⁵³ ויצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדלת נתן לאחיה ולאמה: ⁵⁴ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ⁵⁵ ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: ⁵⁶ ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ⁵⁷ ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: ⁵⁸ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: ⁵⁹ וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקהתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ⁶⁰ ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את ה' לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שגאיו: ⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ⁶² ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ⁶³ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: ⁶⁴ ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: ⁶⁵ ותאמר אל העבד מיהאיש הזהך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר ותתקס: ⁶⁶ ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: ⁶⁷ ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהיל לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ

24:33¹¹

Chapter 25

¹ ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ² ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מידן ואת מדין ואת ישבק ואת ישוח: ³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: ⁴ ובני מדין עיפה ועפר וחנן ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ⁵ ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ⁶ ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ⁹ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: ¹⁰ השדה אשר קנה אברהם זאת בניחת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ¹¹ ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ¹² ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ¹³ ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם תולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ¹⁴ ומשמע ודומה ומשא: ¹⁵ חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: ¹⁶ אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: ¹⁷ ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: ¹⁸ וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: פ ¹⁹ ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ²⁰ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ²¹ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ²² ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ²³ ויאמר יהוה לה שני גוים: ²⁴ בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ²⁵ וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ²⁶ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדמת שער ויקראו שמו עשו: ²⁷ ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ²⁸ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ²⁹ ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ³⁰ ויגיד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ³¹ ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ³² ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ³³ ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ³⁴ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס

25:23¹¹

Chapter 26

¹ ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: ² וירא אליו יהוה ויאמר אל תתד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: ³ גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: ⁴ והרבתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גווי

הָאָרֶץ: ⁵עָקַב אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבָרָהָם בְּקָלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרִיתִי מִצּוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתַי: ⁶וַיָּשֶׁב יִצְחָק בְּגֶר: ⁷וַיִּשְׁאֲלוּ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לֵאשֹׁתוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֵתִי הוּא כִּי יֵרָא לֵאמֹר אֲשֵׁתִי פְּיִיהֶרְגֵנִי אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא: ⁸וַיְהִי כִּי אָרְכִּילוּ שֵׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֹף אַבְימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בַּעַד הַחֲלוּן וַיֹּרֵא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת רִבְקָה אֲשֶׁתוֹ: ⁹וַיִּקְרָא אַבְימֶלֶךְ לִיִּצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אֲשֶׁתְּךָ הוּא וְאִיךָ אֲמַרְתָּ אֲחֵתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אֲמַרְתִּי פְּרָאמוֹת עָלֶיהָ: ¹⁰וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שֶׁכָּב אֶחָד הָעַם אֶת־אֲשֶׁתְּךָ וְהִבַּאתָ עָלֵינוּ אִשָּׁם: ¹¹וַיֹּצֵא אַבְימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הִנֵּנִי בָאִישׁ הַזֶּה וּבִאֲשֶׁתוֹ מוֹת יוֹמָת: ¹²וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִּשְׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: ¹³וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד: ¹⁴וַיְהִי־לּוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה וַיִּקְנָאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: ¹⁵וְכָל־הַבְּאֵרֶת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיָמֵי אֲבָרָהָם אָבִיו סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֹפֶר: ¹⁶וַיֹּאמֶר אַבְימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מִעִמָּנוּ כִּי־עֲצַמְתִּי מִמָּנוּ מְאֹד: ¹⁷וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיַּחֲנוּ בְּנַחֲל־גֶר וַיָּשֶׁב שָׁם: ¹⁸וַיָּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחֲפֹר | אֶת־בְּאֵרֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיָמֵי אֲבָרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבָרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשְׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו: ¹⁹וַיַּחֲפְרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בְּנַחֲל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: ²⁰וַיִּרְיֻבוּ רַעִי גֵר עַם־רַעִי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׁקוּ עִמּוֹ: ²¹וַיַּחֲפְרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיִּרְיֻבוּ גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה: ²²וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבּוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עָתָה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בָּאָרֶץ: ²³וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: ²⁴וַיֹּרֵא אֵלָיו יְהוָה בְּלִילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנִי אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם אָבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אֲתֵרָא אֲנִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זַרְעֶךָ בַּעֲבוּר אֲבָרָהָם עַבְדִּי: ²⁵וַיָּבֵן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּטֶּשֶׁם אֵהָלּוֹ וַיְכַרֹּשֶׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בָּאֵר: ²⁶וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגֶּר וַאֲחֻזַּת מְרַעְהוֹ וּפִיכַל שֶׁר־צָבָא: ²⁷וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם יִצְחָק מִדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שְׁנֵאתֶם אֹתִי וַתִּשְׁלַחְנוּנִי מֵאַתְכֶּם: ²⁸וַיֹּאמְרוּ רָאָה רְאִינוּ כִּי־הִיָּה יְהוָה | עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בִינוּתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרַתָּה בְּרִית עִמָּךְ: ²⁹אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כֹּאשֶׁר לֹא נִגְעֻנֹךְ וְכֹאשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רָק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֲתָה עִתָּה בְּרוּךְ יְהוָה: ³⁰וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ³¹וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאֹחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאֹתָם בְּשָׁלוֹם: ³²וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא וַיְבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצָּאֵנוּ מַיִם: ³³וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֶׁ־הִעִיר בְּאֵר שִׁבְעָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ³⁴וַיְהִי עֹשׂוֹ בְּיָאֲרָבְעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאָרִי הַחֲתָנִי וְאֶת־בְּשֵׁמֶת בַּת־אֵילָן הַחֲתָנִי: ³⁵וְתַהֲיִין מִרְתָּ רֵוֹחַ לִיִּצְחָק וּלְרִבְקָהָם:

Chapter 27

¹וַיְהִי כִּי־זָקַן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מְרָאֵת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו | בֶּן־הַגָּדָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִנִּי: ²וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יִדְעֵתִי יוֹם מוֹתִי: ³וַעֲתָה שֹׂא־נָא כְּלִיךָ תְּלִיךְ וְקִשְׁתְּךָ וְצֹא הֲשֵׁדָה וְצוּדָה לִי צִידָה: ⁴וַעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֲהַבְתִּי וְהִבִּיֵּאָה לִּי וְאֶכְלָה בַּעֲבוּר תְּבָרְכֶךָ נַפְשִׁי בְּטָרֵם אָמוֹת: ⁵וּרְבִקָּה שָׁמְעַת בְּדִבְרֵי יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בֶּן־וִיֵּלֶךְ עָשׂוֹ הֲשֵׁדָה לְצוּד צִיד לְהַבִּיֵּא: ⁶וּרְבִקָּה אָמְרָה אֶל־עֵשָׂו בְּנֵה וַיֹּאמֶר הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת־אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אַחִיךָ לֵאמֹר: ⁷הִבִּיֵּאָה לִּי צִיד וַעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים וְאֶכְלָה וְאֲבָרְכָכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי: ⁸וַעֲתָה בְנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי לֵאשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְךָ: ⁹לֹךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִּי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדִּי עֲזִים טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתְּם מִטְעָמִים לֵאבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: ¹⁰וְהִבַּאת לֵאבִיךָ וְאָכַל בַּעֲבֹר אֲשֶׁר יְבָרְכְךָ לִפְנֵי מוֹתִי: ¹¹וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עָשׂוֹ אַחִי אִישׁ שָׂעַר וְאֲנִכִּי אִישׁ חֶלֶק: ¹²אֹלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כַּמֶּתַעַתַּע וְהִבַּאתִי עָלַי קָלָלָה וְלֹא בִרְכָה: ¹³וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלִי קָלָלְתָּ בְנִי אֲךָ שָׁמַע בְּקוֹלִי וְלֹךְ קַח־לִּי: ¹⁴וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לֵאמֹן וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו: ¹⁵וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בְּגָדֵי עֹשֵׂו בְּנֵה הַגָּדָל הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר אֲתָה בְּבֵית וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן: ¹⁶וְאֵת עֶרְת גִּדִּי הָעֲזִים הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חִלְקֵת צוּאָרָיו: ¹⁷וַתֵּתֵן אֶת־הַמִּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיָד יַעֲקֹב בְּנֵה: ¹⁸וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אֲתָה בְנִי: ¹⁹וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אֲנִכִּי עָשׂוֹ בְּכָרְךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוֹם־נָא שִׁבָּה וְאֶכְלָה מִצִּידִּי בַּעֲבוּר תְּבָרְכִנִי נַפְשֶׁךָ: ²⁰וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מִהֲזָה מִהֲרַת לִמְצָא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי: ²¹וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גֵּשָׁה־נָא וְאִמְשֹׁךְ בְּנִי הֲאֵתָה זֶה בְנִי עָשׂוֹ אִם־לֹא: ²²וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקֵּל־קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדִים יָדָיו עָשׂוֹ: ²³וְלֹא הִכִּירוּ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עָשׂוֹ אַחִיו שְׁעֵרֶת וַיְבָרְכֵהוּ: ²⁴וַיֹּאמֶר אֲתָה זֶה בְנִי עָשׂוֹ וַיֹּאמֶר אָנִי: ²⁵וַיֹּאמֶר הַגֵּשָׁה לִי וְאֶכְלָה מִצִּידִּי בְנִי לִמְעַן תְּבָרְכֶךָ נַפְשִׁי וַיִּגְשֵׁלּוּ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשֶׁת: ²⁶וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גֵּשָׁה־נָא וּשְׁקָה־לִּי בְנִי: ²⁷וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקֵלּוּ וַיִּרַח אֶת־רִיחֵ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵיחַ בְּנִי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכְוּ יְהוָה: ²⁸וַיִּתֵּן־לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל־הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן וַתִּירֶשׁ: ²⁹וַעֲבָדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ: ³⁰לֹךְ לְאֵמִים הִנֵּה גְבִיר לְאֹחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנִי אִמָּךְ אֲרָרִיךָ אֲרוּרָה וּמְבָרְכִיךָ בְּרוּךְ: ³¹וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לְבַרְךָ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יֹצֵא יִצְחָק מֵאֶת פִּנֵּי יִצְחָק אָבִיו וְעָשׂוֹ אַחִיו בָּא מִצִּידוֹ: ³²וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אֲתָה וַיֹּאמֶר אָנִי בְּנִי בְּכָרְךָ עָשׂוֹ: ³³וַיַּחֲדֹד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מָאֵד וַיֹּאמֶר מִי־אֶפֹּא הוּא הַצִּיד־צִיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל מְכַל בְּטָרֵם תְּבֹא וְאֲבָרְכָהוּ גַם־בְּרוּךְ יְהוָה: ³⁴כַּשְׁמַע עָשׂוֹ אֶת־דִּבְרֵי אָבִיו וַיַּעֲזֹק צַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרָה עַד־מָאֵד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי: ³⁵וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיךָ בְּמִרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ: ³⁶וַיֹּאמֶר הִכִּי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְּעָמִים אֶת־בְּרַכְתִּי לָקַח וְהִנֵּה עֵתָה לִקַּח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶצְלֵת לִי בְרַכָּה: ³⁷וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן גְּבִיר שְׁמִתִּי לָךְ וְאֶת־כָּל־אֹחִיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים דָּגָן וַתִּירֶשׁ סִמְכַתִּי וְלָקַח אֶפֹּא מִה אֶעֱשֶׂה בְנִי: ³⁸וַיֹּאמֶר עָשׂוֹ אֶל־אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הוּא־לָךְ אָבִי בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עָשׂוֹ קוֹלוֹ וַיְבָרֵךְ: ³⁹וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבְּךָ וּמִטַּל־הַשָּׁמַיִם מַעַל: ⁴⁰וְעַל־חֲרָבְךָ תַּחֲיֶה וְאֶת־אֹחִיךָ תַּעֲבֹד וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ וּפְרוּקֶת עָלֶיךָ מַעַל צוּאָרְךָ: ⁴¹וַיִּשְׁטֹם עָשׂוֹ אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכְוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂוֹ בְּלֹבֹ וַיִּקְרְבוּ יָמֵי אָבִל אָבִי וְהִרְגָה אֶת־יַעֲקֹב אַחִי: ⁴²וַיִּגַּד לְרִבְקָה אֶת־דִּבְרֵי עָשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדָל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לַיַּעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂוֹ אַחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ לְהִרְגֶּךָ: ⁴³וַעֲתָה בְנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי וְקוֹם בְּרַחֲלֶךָ אֶל־לְבֹן אַחִי חֲרָנָה: ⁴⁴וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחֲדִים עַד אֲשֶׁר־תִּשׁוּב חֲמַת אַחִיךָ: ⁴⁵עַד־שׁוּב אֶף־אֹחִיךָ מִמָּךְ וְשָׁכַח

את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אלי צחק קצתי בחיי מפני בנות חת אמללכן יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

[27:3]

[27:29]

Chapter 28

¹ ויקרא יצחק אלי יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: ² קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ³ ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ⁴ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגדן אשר נתן אלהים לאברהם: ⁵ וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: ⁶ וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: ⁷ וישמע יעקב אל אביו ואל יאמו וילך פדנה ארם: ⁸ וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: ⁹ וילך עשו אל ישימעאל ויקח את מכלת | בת ישימעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: ¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ממה וקדמה וצפנה ונגבה ונגברו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיו אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשיתי את אשר דברתי לך: ¹⁶ ויניח יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ¹⁷ וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה: ²⁰ ויירד יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: ²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

Chapter 29

¹ וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: ³ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחנן אנחנו: ⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ⁷ ויאמר הן עוד היום גדול לאעת האסף המקנה השקו הצאן ולכן רעו: ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו הצאן: ⁹ ועודנו מדבר עמם ורחל | באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: ¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את רחל ויברך: ¹² ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ¹³ ויהי כשמע לבן את שמע | יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבקו וינשקו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: ¹⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ¹⁵ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: ¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ¹⁷ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ¹⁸ ויאבה יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבע עמדי: ²⁰ ויעבד עקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ועש משתה: ²³ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ²⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ²⁵ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ²⁶ ויאמר לבן לאיעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ²⁸ ועש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ³⁰ ויבא גם אל רחל ויאבה גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ³¹ וירא יהוה כי שונאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ³² ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאבהני אישי: ³³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שונאה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ³⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילד יהוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים גליכן קרא שמו לוי: ³⁵ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

Chapter 30

¹וַתָּרָא רָחֵל כִּי לֹא יֵלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְהִילִי בָנִים וְאִסְיִין מִתָּהּ אֲנִי׃² וַיַּחֲרֹאֲף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הַתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָּ פְּרִי־בֶטֶן׃³ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בֹלָהָ בָא אֵלַיהָ וַתֵּלֶד עַל־בְּרָכִי וְאִבְנָה גַם־אֲנִי מִמֶּנָּה׃⁴ וַתִּתֵּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלַיהָ יַעֲקֹב׃⁵ וַתֵּהָרֶה בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן׃⁶ וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּגְנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי וַיִּתֵּן־לִי בֶן עַל־כֵּן קָרָאָהּ שֵׁמוֹ דָּן׃⁷ וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב׃⁸ וַתֹּאמֶר רָחֵל נִפְתּוּלִי אֱלֹהִים | נִפְתַּלְתִּי עִם־אֶחָתִי גַם־יִכְלַתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי׃⁹ וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמֵדָה מִלְּדָת וַתִּקַּח אֶת־זֶלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃¹⁰ וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה לְיַעֲקֹב בֶּן׃¹¹ וַתֹּאמֶר לָאָה בְּגַד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃¹² וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב׃¹³ וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאִשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲשֶׁר׃¹⁴ וַיֵּלֶךְ רָאוּבֵן בִּימֵי קִצְר־חַטִּים וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לָאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לָאָה תִּנִּינָא לִי מִדּוֹדָי בְּנִי׃¹⁵ וַתֹּאמֶר לָהּ הִמָּעַטְתְּ קִחְתְּךָ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחְתְּ גַּם אֶת־דּוֹדָי בְּנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לֵכֵן וְיִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹדָי בְּנִי׃¹⁶ וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בַּעֲרָב וַתֵּצֵא לָאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוֹדָי בְּנִי וְיִשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה׃¹⁷ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לָאָה וַתֵּהָרֶה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן חֲמִישִׁי׃¹⁸ וַתֹּאמֶר לָאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ וִישְׁשֹׁכָר׃¹⁹ וַתֵּהָרֶה עוֹד לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן־שֵׁשִׁי לְיַעֲקֹב׃²⁰ וַתֹּאמֶר לָאָה זָבְדִּנִי אֱלֹהִים | אֹתִי זָבַד טוֹב הַפֶּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שֵׁשָׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלֹן׃²¹ וַאֲחֵר יֵלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃²² וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלַיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃²³ וַתֵּהָרֶה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר אֶסְף אֱלֹהִים אֶת־חֹרְפָתִי׃²⁴ וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֹאמֹר יוֹסֵף יִהְיֶה לִּי בֶן אַחֵר׃²⁵ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יֵלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שְׁלַחְנִי וְאֶלְכָה אֶל־מְקוֹמִי וְלֹאֲרָצִי׃²⁶ תִּנֶּה אֶת־נַשִּׁי וְאֶת־יִלְדֵי אֲשֶׁר עִבַּדְתִּי אִתְּךָ בֵּהן וְאֶלְכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבַדְתִּי אֲשֶׁר עִבַּדְתִּיךָ׃²⁷ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם־נָא מִצָּאִתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בְּגִלְלָךְ׃²⁸ וַיֹּאמֶר נִקְבָּה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתְנָה׃²⁹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עִבַּדְתִּיךָ וְאֶת אֲשֶׁר־הִיָּה מִקִּנְיָן אֹתִי׃³⁰ כִּי מָעַט אֲשֶׁר־הָיָה לָךְ לִפְנֵי וַיִּפְרָץ לָרֹב וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶתְךָ לָרֹגֶל וְעַתָּה מִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם־אֲנִי לְבֵיתִי׃³¹ וַיֹּאמֶר מֶה אֶתְּלֹךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֵּן־לִי מֵאוֹמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר׃³² אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסּוֹר מִשָּׁם כְּלִישָׁה | נִקְדָּה וְטֹלֹא וְכִלְשָׁה־חֹמֶם בְּכַשְׂבִּים וְטֹלֹא וְנִקְדָּה בְּעֵזִים וְהִיָּה שְׂכָרִי׃³³ וַעֲנֵתָהּ־בִי צִדְקָתִי בַּיּוֹם מִחֹר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נִקְדָּה וְטֹלֹא בְּעֵזִים וְחֹמֶם בְּכַשְׂבִּים גִּנוּב הוּא אֹתִי׃³⁴ וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוֹ יְהִי כְדָבָרְךָ׃³⁵ וַיִּסֹּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתִּישִׁים הַעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים וְאֶת כָּל־הָעֵזִים הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאִת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכִלְחֹמֶם בְּכַשְׂבִּים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו׃³⁶ וַיֵּשֶׁם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב יַעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבָן הַנוֹתֵרֶת׃³⁷ וַיִּקְחֵהּ יַעֲקֹב מִקֵּל לִבְנָהּ לַח וְלֹז וְעֶרְמוֹן וַיִּפְצַל בֵּהן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחֲשָׁף לִלְבָן אֲשֶׁר עַל־הַמְּקָלוֹת׃³⁸ וַיִּצָּד אֶת־הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים בַּשִּׁקְתוֹת הַמֵּיִם אֲשֶׁר תָּבֵאן הַצֹּאן לִשְׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֶנָה בְּבָאָן לִשְׁתוֹת׃³⁹ וַיַּחֲמֶנָה הַצֹּאן אֶל־הַמְּקָלוֹת וַתֵּלֶדְן הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וְטָלָאִים׃⁴⁰ וְהַכַּשְׂבִּים הַפְּרִידִי יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֲקָדָה וְכִלְחֹמֶם בְּצֹאן לָבָן וַיִּשְׁתְּלוּ עֲדָרֵם יָבְדוּ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃⁴¹ וְהִיָּה בְּכָל־יָחַם הַצֹּאן הַמְּקָשְׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמְּקָלוֹת לַעֲיִנִי הַצֹּאן בְּרֹהֲטִים לִיַּחֲמָנָה בַּמְּקָלוֹת׃⁴² וַבְּהֻעָטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׁים וְהִיָּה הַעֲטָפִים לִלְבָן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב׃⁴³ וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבְדִּים וְגַמְלִים וְחֲמֹרִים׃

Chapter 31

¹וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֹאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָאִבִּינוּ וּמֵאֲשֶׁר לָאִבִּינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֵד הַזֶּה׃² וַיֹּרָא יַעֲקֹב אֶת־פָּנָיו לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כַּתְּמוּל שְׁלוֹשׁ׃³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמּוֹלְדֶתְךָ וְאֵהִיָּה עִמָּךְ׃⁴ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלָאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנָם׃⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנִי אֶת־פָּנָי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כַּתְּמוּל שְׁלוֹשׁ וְאֵלַתִּי אֲבִי הִיָּה עִמָּדִי׃⁶ וְאַתָּנָה יָדַעְתָּן כִּי בְּכָל־כַּחֲשִׁי עִבַּדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃⁷ וְאֲבִיכֶן הִתַּל בִּי וַחֲחֹלְף אֶת־מִשְׁכָּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים וְלֹא־נָתַנְנִי אֱלֹהִים לְהִרְעֵ עִמָּדִי׃⁸ אִם־כֹּה יֹאמֶר נִקְדִּים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָל־הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקָדִים׃⁹ וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֵּן־לִי׃¹⁰ וַיְהִי בַּעַת יָחַם הַצֹּאן אֲשָׁא עֵינִי וְאֹרָא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הַעֲתָדִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבְרָדִים׃¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הִנֵּנִי׃¹² וַיֹּאמֶר שֹׁאֵנָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָל־הַעֲתָדִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּבְרָדִים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָךְ׃¹³ אֲנִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שָׁם מִצְבָּה אֲשֶׁר נִדְרָת לִי שָׁם נָדַר עֲתָה קוּם צֵא מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֶתְךָ׃¹⁴ וַתַּעַן רָחֵל וּלָאָה וַתֹּאמְרָנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אֲבִינוּ׃¹⁵ הֲלוֹא נִכְרִיזָת נַחֲשֵׁבנוּ לוֹ כִּי מִכְּרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶּפְנוּ׃¹⁶ כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כָּל־אֲשֶׁר אִמָּר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עָשָׂה׃¹⁷ וַיִּקֶּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלוֹם׃¹⁸ וַיִּהְיֶה אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדָן אַרְם לְבֹאֹא אֶל־יִצְחָק אֲבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן׃¹⁹ וּלְבָן הָלַךְ לִגְזֹל אֶת־צֹאנָם וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לָאִבִּיהָ׃²⁰ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֶרְמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא׃²¹ וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקֶּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיִּשָּׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃²² וַיִּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃²³ וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיזָאוֹ עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְּבַק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃²⁴ וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֶרְמִי בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃²⁵ וַיִּשָּׁג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תַּקַּע אֶת־אֲהֵלוֹ בְּהָר וּלְבָן תַּקַּע אֶת־אֲחִיזָאוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃²⁶ וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנוֹתִי כַּשְׁבִּיּוֹת חָרִב׃²⁷ לָמָּה נִחְבַּאתָ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וַאֲשַׁלַּחְךָ בְּשִׁמְחָה וּבִשְׂרִים בְּתָף וּבִכְנוּר׃²⁸ וְלֹא נָטַשְׁתָּנִי לְנֶשֶׁק לְבָנִי וּלְבָנֹתִי וְגַתָּה הַסְּכַלְתָּ עִשׂוֹ׃²⁹ יִשְׁלָאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֵלַי אֲבִיכֶם אִמָּשׁ | אִמָּר אֵלַי לֹאמֹר הַשְׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע׃

עד־אֲחִיו: ⁴וַיִּרְץ עֲשׂו לִקְרָאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ: ⁵וַיֵּשֶׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיִּלְדִּים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמְרוּ הַיִּלְדִּים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ: ⁶וַתִּגְשָׁן הַשִּׁפְחוֹת הֵנָּה וַיִּלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָה: ⁷וַתִּגְשׁ גַּם־לֵאָה וַיִּלְדֶּיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַאֲחֵר נִגְשׁ יוֹסֵף רַחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ: ⁸וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כֹּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לַמַּצָּחֹן בְּעֵינֵי אֲדָנִי: ⁹וַיֹּאמֶר עֲשׂו יִשְׁלִי רַב אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ: ¹⁰וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל־נָא אִם־נָא מַצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחַת מִנְּחֹתִי מִיָּדִי כִי עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פָּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי: ¹¹קַח־נָא אֶת־בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־חַנְנִי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִיכֵל וַיִּפְצַרְבוּ וַיִּקַּח: ¹²וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה לְנִגְדְּךָ: ¹³וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי יָדַע כִּי־הַיִּלְדִּים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וּדְפֻקוֹם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כֹל־הַצֹּאן: ¹⁴וַיַּעֲבֵר־נָא אֲדָנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לֵאטִי לִרְגֵל הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי לִרְגֵל הַיִּלְדִּים עַד אֲשֶׁר־אֵבֶא אֶל־אֲדָנִי שְׁעִירָה: ¹⁵וַיֹּאמֶר עֲשׂו אֲצִיגֶה־נָּא עִמָּךְ מִן־הָעֵם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּחֹן בְּעֵינֵי אֲדָנִי: ¹⁶וַיִּשָּׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂו לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: ¹⁷וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּה וַיָּבֹן לוֹ בֵּית וּלְמַקְנָהוּ עָשָׂה סִכֵּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סִכּוֹת: ¹⁸וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם עִיר שָׂכָם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאֵן מִפְּדָן אַרְם וַיַּחַן אֶת־פָּנָיו הָעִיר: ¹⁹וַיִּקַּן אֶת־חִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׂם אֱהֱלֹו מִיַּד בְּנֵי־חָמוֹר אֲבִי שָׂכָם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה: ²⁰וַיַּצְבֵּשֶׂם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Chapter 34

וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לַיעֲקֹב לְרָאוֹת בְּבָנוֹת הָאֶרֶץ: ²וַיֵּרָא אֹתָהּ שָׂכָם בֶּן־חָמוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא הָאֶרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה: ³וַתַּדְבֹּק נִפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת־הַנָּעַר וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנָּעַר: ⁴וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־חָמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיִּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: ⁵וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמֵא אֶת־דִּינָה בַתּוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת־מִקְנָהוּ בַשָּׂדֶה וַהֲרָשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם: ⁶וַיֵּצֵא חָמוֹר אֲבִי־שָׂכָם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: ⁷וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעָם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹוּ לָהֶם מֵאֵד כִּי־נָבְלָה עָשָׂה בִּישְׂרָאֵל לְשָׁכַב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: ⁸וַיְדַבֵּר חָמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׂכָם בְּנִי חָשָׁקָה נִפְשׁוֹ בְּבַתְּכֶם תָּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: ⁹וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֵינֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם: ¹⁰וְאִתָּנוּ נִשְׁבּוּ וְהָאֶרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסָחֲרוּ וְהָאֶחָד בָּהֶם: ¹¹וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל־אֲבִיָּהּ וְאֶל־אֲחִיָּהּ אֲמַצָּחֹן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן: ¹²הֲרָבוּ עָלַי מֵאֵד מֵהָרָ וּמָתָן וְאֶתְנָה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִתְּנוּ־לִי אֶת־הַנָּעַר לְאִשָּׁה: ¹³וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שָׂכָם וְאֶת־חָמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמֵא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם: ¹⁴וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתַת אֶת־אֲחֹתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי־חָרַפָּה הוּא לָנוּ: ¹⁵אֲךָ־בְּזָאת נָאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְּמוֹנוּ לְהַמֵּל לָכֶם כֹּל־זָכָר: ¹⁶וְנִתְּנוּ אֶת־בְּנֵינֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אִתְּכֶם וְהָיוּ לָעָם אֶחָד: ¹⁷וְאִם־לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלָינוּ לְהַמּוֹל וְלִקְחָנוּ אֶת־בָּתְנוּ וְהִלְכָנוּ: ¹⁸וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חָמוֹר וּבְעֵינֵי שָׂכָם בֶּן־חָמוֹר: ¹⁹וְלֹא־אֲחֵר הִנְעִיר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בַּבַּת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: ²⁰וַיָּבֵא חָמוֹר וּשָׂכָם בָּנוּ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: ²¹הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאֶרֶץ הֵנָּה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֵינֵינוּ נָתַן לָהֶם: ²²אֲךָ־בְּזָאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשַׁבֵּת אִתָּנוּ לְהִיּוֹת לָעָם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כֹּל־זָכָר כְּאֲשֶׁר הֵם נְמוּלִים: ²³מִקְנָהֶם וּקְנִינֵם וְכֹל־בְּהֵמָתָם הָלוּא לָנוּ הֵם אֲךָ נָאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבּוּ אִתָּנוּ: ²⁴וַיִּשְׁמַעוּ אֶל־חָמוֹר וְאֶל־שָׂכָם בָּנוּ כְּלִי־צִאִי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֹו כֹּל־זָכָר כְּלִי־צִאִי שַׁעַר עִירוֹ: ²⁵וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹתָם כְּאִבִּים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁמַעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִשׁ חָרְבוּ וַיָּבֵאוּ עֲלֵהֶעִיר בָּטָח וַיְהִרְגוּ כֹל־זָכָר: ²⁶וְאֶת־חָמוֹר וְאֶת־שָׂכָם בָּנוּ הָרְגוּ לִפְנֵי־חָרְבַּ וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׂכָם וַיֵּצְאוּ: ²⁷בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיִּבְּזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אֲחֻזָּתָם: ²⁸אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בָּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִירָם וְאֶת־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ: ²⁹וְאֶת־כָּל־חִילָם וְאֶת־כָּל־טָפְסָם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שְׁבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית: ³⁰וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שְׁמַעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכֹרְתֶם אִתִּי לְהַבְאִישֵׁנִי בִישֵׁב הָאֶרֶץ בְּכַנְעָנִי וּבְפָרְצִי וְאֲנִי מִתִּי מִסָּפָר וְנֶאֱסַפּוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: ³¹וַיֹּאמְרוּ הַכֹּזֶנֶת יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֻזָּתוֹ:

Chapter 35

¹וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֶה בֵּית־אֵל וּשְׁבִי־שָׂם וְעֲשֵׂה־שָׂם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הַנֶּרָאָה אֲלִיךָ בְּבִרְחֹךְ מִפְּנֵי עֲשׂו אֲחִיךָ: ²וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּתַכְלֶם וְהִטְהָרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלֵתֵיכֶם: ³וַנִּקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָׂם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הָעֵנָה אֲתִי בַיּוֹם צִרְתִּי וַיְהִי עֲמָדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְּתִי: ⁴וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנֹּזְמִים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אִתָּם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם: ⁵וַיִּסְעוּ וַיְהִי | תַּחַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: ⁶וַיָּבֵא יַעֲקֹב לִזְוָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: ⁷וַיָּבֹן שָׂם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׂם נִגְלוֹ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲחִיו: ⁸וְתִמֹת דְּבָרָה מִיִּנְקֹת רִבְקָה וַתִּקְבֵּר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹון וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹון בְּכוֹת: ⁹וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאֵן מִפְּדָן אַרְם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: ¹⁰וַיֹּאמְרוּ־לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: ¹¹וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פָרָה וְרִבְהָ גִוי וְקָהֵל גִּוִּים יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִּים מִחֲלָצֶיךָ יֵצֵא: ¹²וְאֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וְלִיצְחָק לָךְ אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרָיִךְ אֲתָן אֶת־הָאֶרֶץ: ¹³וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דָּבַר אֹתוֹ: ¹⁴וַיָּצַב יַעֲקֹב מִצְבֵּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־דָּבַר אֹתוֹ מִצְבֵּת אֲבֹן וַיִּסֹּךְ עָלֶיהָ נֹסֶךְ וַיִּצַּק עָלֶיהָ שֶׁמֶן: ¹⁵וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: ¹⁶וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כְּבִרְתֵּי־הָאֶרֶץ לְבֹאֵ אֶפְרָתָה וְתֵלֵד רַחֵל וַתִּקַּשׁ בְּלָדְתָּה: ¹⁷וַיְהִי בְּהַקְשָׁתָהּ בְּלָדְתָּה וַתֹּאמֶר לָהּ הַמִּילְדֵת אֶל־תִּירָאִי כִי־גַם־זֶה לָךְ בֶּן: ¹⁸וַיְהִי בְּצֵאת נִפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּרָאוּנִי וְאֲבִיו קָרָא־לוֹ בְּנִימִין: ¹⁹וְתִמֹת רַחֵל וַתִּקְבֵּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לָחֶם: ²⁰וַיָּצַב יַעֲקֹב מִצְבֵּה עַל־קִבְרָתָהּ הוּא

מצבת קברת־רחל עד־היום: ²¹ויסע ישראל ויט אֶהֱלֵה מֵהָלָאָה לִמְגֹד־לְעֵדֶר: ²²וַיְהִי בִשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רֹאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילְגֶשֶׁת אֲבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל פִּי וַיְהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: ²³בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רֹאוּבֵן וּשְׁמֵעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשָׁכָר וְזָבֻלֹן: ²⁴בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וְבִנְיָמִן: ²⁵וּבְנֵי בִלְהָה שְׁפַחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי: ²⁶וּבְנֵי זִלְפָּה שְׁפַחַת לֵאָה גָד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יִלְדֻּלוּ בְּפָדָן אַרְם: ²⁷וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אֲבִיו מִמֶּרָא קְרִית הָאֲרָבָע הוּא חֲבֵרֹן אֲשֶׁר־גִּרְשָׁם אֲבִיהֶם וַיִּצְחָק: ²⁸וַיְהִיו יָמֵי יִצְחָק מֵאָת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: ²⁹וַיָּגַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאֱסָף אֶל־עַמּוּי זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֹשֵׂה וַיַּעֲקֹב בְּנָיו: פ

Chapter 36

וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֹשֵׂה הוּא אָדָם: ²עֹשֵׂה לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־עֵדָה בַּת־אִילֹון הַחַתִּי וְאֶת־אֶהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי: ³וְאֶת־בִּשְׁמַת בַּת־יִשְׁמַעֲאֵל אַחֹת נָבִיּוֹת: ⁴וַתֵּלֶד עֵדָה לְעֹשֵׂה אֶת־אֵלִיפַז וּבִשְׁמַת יִלְדָה אֶת־יַעֲיִישׁ: ¹¹וְאֶת־יַעֲלֵם וְאֶת־קֶרַח אֵלֶּה בְנֵי עֹשֵׂה אֲשֶׁר יִלְדֻּלוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ⁶וַיִּקַּח עֹשֵׂה אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־נַפְשוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת־כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחִיו: ⁷כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבַּת יַחֲדוֹ וְלֹא יָכֹלָה אֶרֶץ מִגּוּרֵיהֶם לִשְׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מְקִינֵיהֶם: ⁸וַיָּשָׁב עֹשֵׂה בְּהַר שַׁעִיר עֹשֵׂה הוּא אָדָם: ⁹וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת עֹשֵׂה אֲבִי אָדָם בְּהַר שַׁעִיר: ¹⁰אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֹשֵׂה אֵלִיפַז בֶּן־עֵדָה אֲשֶׂת עֹשֵׂה רְעוּאֵל בֶּן־בִּשְׁמַת אֲשֶׁת עֹשֵׂה: ¹¹וַיְהִיו בְּנֵי אֵלִיפַז תִּימָן אֹמֶר צָפוֹ וְנַעֲתָם וְקֹנִי: ¹²וַתִּמְנַע | הִיתָה פִּילְגֶשֶׁת לְאֵלִיפַז בֶּן־עֹשֵׂה וַתֵּלֶד לְאֵלִיפַז אֶת־עֲמֶלֶק אֵלֶּה בְנֵי עֵדָה אֲשֶׁת עֹשֵׂה: ¹³וְאֵלֶּה בְנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזָרַח שְׁמָה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְנֵי בִשְׁמַת אֲשֶׁת עֹשֵׂה: ¹⁴וְאֵלֶּה הָיוּ בְנֵי אֶהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה בַּת־צִבְעוֹן אֲשֶׁת עֹשֵׂה וַתֵּלֶד לְעֹשֵׂה אֶת־יַעֲיִישׁ: ¹²וְאֶת־יַעֲלֵם וְאֶת־קֶרַח: ¹⁵אֵלֶּה אֱלוֹפִי בְנֵי־עֹשֵׂה אֵלִיפַז בְּכוֹר עֹשֵׂה אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף אֹמֶר אֱלוֹף צָפוֹ אֱלוֹף קֹנִי: ¹⁶אֱלוֹף־קֶרַח אֱלוֹף גַּעֲתָם אֱלוֹף עֲמֶלֶק אֵלֶּה אֱלוֹפִי אֵלִיפַז בְּאֶרֶץ אָדָם אֵלֶּה בְנֵי עֵדָה: ¹⁷וְאֵלֶּה בְנֵי רְעוּאֵל בְּרַעֲשֵׁוֹ אֱלוֹף נַחַת אֱלוֹף זָרַח אֱלוֹף שְׁמָה אֱלוֹף מִזָּה אֵלֶּה אֱלוֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אָדָם אֵלֶּה בְנֵי בִשְׁמַת אֲשֶׂת עֹשֵׂה: ¹⁸וְאֵלֶּה בְנֵי אֶהֱלִיבָמָה אֲשֶׁת עֹשֵׂה אֱלוֹף יַעֲשֵׂה אֱלוֹף יַעֲלֵם אֱלוֹף קֶרַח אֵלֶּה אֱלוֹפִי אֶהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה אֲשֶׁת עֹשֵׂה: ¹⁹אֵלֶּה בְנֵי־עֹשֵׂה וְאֵלֶּה אֱלוֹפֵיהֶם הוּא אָדָם: ס ²⁰אֵלֶּה בְנֵי־שַׁעִיר הַחֲרִי יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ לוֹטָן וְשׁוּבָל וְצִבְעוֹן וְעֵנָה: ²¹וְדִשׁוֹן וְאַצָּר וְדִישׁוֹן אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֲרִי בְנֵי שַׁעִיר בְּאֶרֶץ אָדָם: ²²וַיְהִיו בְּנֵי־לוֹטָן חָרִי וְהִימָם וְאַחֹת לוֹטָן תַּמְנָע: ²³וְאֵלֶּה בְנֵי שׁוּבָל עֵלּוֹן וּמִנְחַת וְעִיבָל שְׁפֹ וְאוּגָם: ²⁴וְאֵלֶּה בְנֵי־צִבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת־הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרַעֲתוֹ אֶת־הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אֲבִיו: ²⁵וְאֵלֶּה בְנֵי־עֵנָה דִּשָׁן וְאֶהֱלִיבָמָה בַּת־עֵנָה: ²⁶וְאֵלֶּה בְנֵי דִישׁוֹן חֲמִדָן וְאַשְׁבֹּן וַיִּתְּנוּ וְכָרָן: ²⁷אֵלֶּה בְנֵי־אַצָּר בִּלְהָן וְזַעֲנוֹ וְעֶקֶן: ²⁸אֵלֶּה בְנֵי־דִישׁוֹן עֹז וְאָרָן: ²⁹אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֲרִי אֱלוֹף לוֹטָן אֱלוֹף שׁוּבָל אֱלוֹף צִבְעוֹן אֱלוֹף עֵנָה: ³⁰אֱלוֹף דִּשָׁן אֱלוֹף אַצָּר אֱלוֹף דִּישָׁן אֵלֶּה אֱלוֹפִי הַחֲרִי לְאֵלִיפַיָּהם בְּאֶרֶץ שַׁעִיר: פ ³¹וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אָדָם לִפְנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ³²וַיִּמְלֹךְ בְּאָדָם בֶּלַע בֶּן־בַּעֲוֹר וְשֵׁם עִירֹו דְּנַהֲבָה: ³³וַיָּמָת בֶּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן־זָרַח מִבְּצָרָה: ³⁴וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חֲשָׁם מֶאֶרֶץ הַתִּימָנִי: ³⁵וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֶדֶד בֶּן־בְּדָד הַמֶּכָּה אֶת־מִדְּיָן בַּשָּׂדֶה מֵאֲבָב וְשֵׁם עִירֹו עִנִּית: ³⁶וַיָּמָת הֶדֶד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׁמֵלָה מִמִּשְׁרָקָה: ³⁷וַיָּמָת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׁאוּל מִרַחֲבֹת הַנֶּהָר: ³⁸וַיָּמָת שְׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו בַּעַל חֲנָן בֶּן־עֶכְבָּר: ³⁹וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּרַעְכָּבוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הָדָר וְשֵׁם עִירֹו פַּעֲוֹ וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מֵהִיטָבָאֵל בַּת־מִטְרָד בַּת מִי זָהָב: ⁴⁰וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלוֹפִי עֹשֵׂה לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמוֹתָם בְּשִׁמְתָּם אֱלוֹף תַּמְנָע אֱלוֹף עֵלּוֹן אֱלוֹף יַתָּן: ⁴¹אֱלוֹף אֶהֱלִיבָמָה אֱלוֹף אֵלֶּה אֱלוֹף פִּינֹן: ⁴²אֱלוֹף קֹנִי אֱלוֹף תִּימָן אֱלוֹף מִבְּצָר: ⁴³אֱלוֹף מִגְדִּיאֵל אֱלוֹף עֵיבָם אֵלֶּה | אֱלוֹפִי אָדָם לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עֹשֵׂה אֲבִי אָדָם: פ

[36:5]

[36:14]

Chapter 37

¹וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגּוּרֵי אֲבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ²אֵלֶּה | תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף וְיַעֲקֹב רָעָה אֶת־אֲחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נָשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־דְּבָרָתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: ³וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְנֵי־זָקֵנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתוּבַת פָּסִים: ⁴וַיִּרְאֵהוּ אֲחִיו כִּי־אֵלֶּה אֶהָב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלָם: ⁵וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֵּד לְאֲחָיו וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שִׁנְאָה אֹתוֹ: ⁶וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְרָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: ⁷וְהִנֵּה אֲנִי חֲנוּן מֵאֲלֹמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם־נִצְבָּה וְהִנֵּה תִסְבֶּינָה אֶלְמָתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּיִן לְאֶלְמָתִי: ⁸וַיֵּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיּוֹסֶפוּ עוֹד שִׁנְאָה אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתּוֹ עַל־דִּבְרָיו: ⁹וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיּוֹסֶפֶר אֹתוֹ לְאֲחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוּיִם לִי: ¹⁰וַיּוֹסֶפֶר אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּגִּידָם לָם וַיִּגְדָּם אֲבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֵה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הַבּוֹא נְבֹאֵא אֲנִי וְאֶמְכָּר וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצָה: ¹¹וַיִּקְנְאוּדָבוֹ אֲחָיו וְאֲבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר: ¹²וַיֵּלְכוּ אֲחָיו לְרַעוּת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם: ¹³וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רַעִים בְּשָׂכָם לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִנִּי: ¹⁴וַיֹּאמֶר לוֹ לֹךְ־נָא רֹאֵה אֶת־שְׁלוֹם אֲחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשֶּׁבִּינִי דָּבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבֵרֹון וַיָּבֹאוּ סָכְמָה: ¹⁵וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעָּה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מִהִתְבַּקֵּשׁ: ¹⁶וַיֹּאמֶר אֶת־אֲחִי אֲנִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידֶה־נָּא לִי אִיפָּה הֵם רַעִים: ¹⁷וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזָּה כִּי שְׁמַעְתִּי אֲמָרִים נִלְכָּה דַּתְיָהּ וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֵר אֲחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדִתָּן: ¹⁸וַיִּרְאֵהוּ אֹתוֹ מִרְחָק וּבִטְרָם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: ¹⁹וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלָמוֹת הַלֵּזָה בָּא: ²⁰וַעֲתָה | לָכֵן וְנִהְרָגְהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶתֶד הַבְּרוֹת וְאֶמְרֵנוּ חִיָּה

רעה אכלתהו ונראה מהיהיו חלמתיו: ²¹וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ²²ויאמר אלהם | ראובן אל-תשפכודם השליכו אתו אל-הבור הזה אשר במדבר ויד אל-תשלחבו למען הציל אתו מידם להשיבו אל-אביו: ²³ויהי כאשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-יוסף את-כתנתו את-כתנת הפסים אשר עליו: ²⁴ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: ²⁵וישב לאכל-לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ²⁶ויאמר יהודה אל-אחיו מה-בצע כי נהרג את-אחינו וכסינו את-דמו: ²⁷לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל-תהיבו כי-אחינו בשרנו הוא וישמענו אחיו: ²⁸ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את-יוסף מן-הבור וימכרו את-יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את-יוסף מצרימה: ²⁹וישב ראובן אל-הבור והנה אי-יוסף בבור ויקרע את-בגדיו: ³⁰וישב אל-אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני-בא: ³¹ויקחו את-כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את-הכתנת בדם: ³²וישלחו את-כתנת הפסים ויביאו אל-אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר-נא הכתנת בנך הוא אם-לא: ³³ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ³⁴ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על-בנו ימים רבים: ³⁵ויקמו כל-בניו וכל-בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי-ארד אל-בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: ³⁶והמדנים מכרו אתו אל-מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: פ

Chapter 38

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו חירה: ²ויראשם יהודה בת-איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: ³ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: ⁴ותהר עוד ותלד בן ותקרא את-שמו אונן: ⁵ותסף עוד ותלד בן ותקרא את-שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ⁶ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ⁷ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ⁸ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיר ויבם אתה והקם זרע לאחיר: ⁹ויזע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו: ¹⁰וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם-אתו: ¹¹ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביר עד-יגדל-שלה בני כי אמר פנימות גס-הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: ¹²וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גזי צאנו הוא וחייה רעהו העדלמי תמנתה: ¹³ויגד לתמר לאמר הנה חמיר עלה תמנתה לג צאנו: ¹⁴ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-דרך תמנתה כי ראתה כי-גדל שלה והוא לא-נתנה לו לאשה: ¹⁵ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ¹⁶ויט אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תבוא אלי: ¹⁷ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אם-תתן ערבון עד שלחך: ¹⁸ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך ופיתילך ומטך אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו: ¹⁹ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: ²⁰וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: ²¹וישאל את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: ²²וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה: ²³ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ²⁴ויהי | כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר נתנה תמר כלתך וגם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: ²⁵הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר-נא למי החתמת והפיתלים והמטה האלה: ²⁶ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי-עליכן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יוסף עוד לדעתה: ²⁷ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ²⁸ויהי בלדתה ויתריד ותקח המילדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: ²⁹ויהי | כמשיב ידו והנה יצא אחיו תאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ³⁰ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: ס

Chapter 39

¹ויوسف הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: ²ויהי יהוה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: ³וירא אדניו כי יהוה אתו וכל-אשר-הוא עשה יהוה מצליח בידו: ⁴וימצא יוסף תן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על-ביתו וכל-ישראל נתן בידו: ⁵ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל-כל-אשר ישלחו ויבקר יהוה את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל-אשר ישלחו בבית ובשדה: ⁶ויעזב כל-אשר-לו ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אם-הלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף ופה-תאר ויפה מראה: ⁷ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-ענייה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי: ⁸וימאן | ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל-אשר-ישלחו נתן בידו: ⁹איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה כי אם-אותך באשר את-אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: ¹⁰ויהי כדברה אל-יוסף יום | יום ולא-שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: ¹¹ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ¹²ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: ¹³ויהי כראותה כיעזב בגדו בידה וינס החוצה: ¹⁴ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו כא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: ¹⁵ויהי כשמעו כי-הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ¹⁶ותנח בגדו אצלה עד-בוא אדניו אל-ביתו: ¹⁷ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא-לי העבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק בי: ¹⁸ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: ¹⁹ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: ²⁰ויקח אדני

יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מלֹום אֲשֶׁר־אסור¹ המלך אסורים ויהי־שם בבית הסהר: ²ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית־הסהר: ²²ויתן שר בית־הסהר ביד־יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר עשים שם הוא היה עשה: ²³אין | שר בית־הסהר ראה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואֲשֶׁר־הוא עשה יהוה מצליח:ס

1[39:20]

Chapter 40

¹ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך־מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: ²ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ³ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסהר מלֹום אשר יוסף אסור שם: ⁴ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: ⁵ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: ⁶ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: ⁷וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: ⁸ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי: ⁹ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה־גֶפֶן לפני: ¹⁰ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: ¹¹וכוס פרעה ביד־י וקנה את־הענבים ואֲשַׁחַט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־הכוס על־כף פרעה: ¹²ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרים שלשת ימים הם: ¹³בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את־ראשו והשיבך על־כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: ¹⁴כי אם־זכרתי אתך כאשר ייטב לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־הבית הזה: ¹⁵כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־שמנו אתי בבור: ¹⁶וירא שר־האפים כי טוב פתרו ויאמר אל־יוסף אף־אני בחלומי והנה שלשה שלי חרי על־ראשי: ¹⁷ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן־הסל מעל ראשי: ¹⁸ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: ¹⁹בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את־ראשו מעליך ותלה אותך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך: ²⁰ויהי | ביום השלישי יום הלדת את־פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו וישא את־ראש | שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו: ²¹וישב את־שר המשקים על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה: ²²ואת שר האפים תלה כאשר פתרו להם יוסף: ²³ולא־זכר שר־המשקים את־יוסף וישכחהו:פ

Chapter 41

¹ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר: ²והנה מן־היאר עלת שבע פרות ובריאָת בשר ותרעינה באחו: ³והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר: ⁴ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות ופת המראה והבריאָת וייקץ פרעה: ⁵ויישן ויחלם שנית והנה | שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: ⁶והנה שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ⁷ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ⁸ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלמו ואין־פותר אותם לפרעה: ⁹וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום: ¹⁰פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ¹¹ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ¹²ושם אתנו נער עברי גבד לשר הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו איש כחלמו פתרו: ¹³ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה: ¹⁴וישלח פרעה ויקרא את־יוסף וירצהו מן־הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל־פרעה: ¹⁵ויאמר פרעה אל־יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתרו אתו: ¹⁶ויען יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלוֹם פרעה: ¹⁷וידבר פרעה אל־יוסף בחלמי הנני עמד על־שפת היאר: ¹⁸והנה מן־היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: ¹⁹והנה שבע־פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא־ראיתי כהנה בכל־ארץ מצרים לרע: ²⁰ותאכלנה הפרות הרקות הרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: ²¹ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: ²²וארא בחלמי והנה | שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאות וטבות: ²³והנה שבע שבילים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהם: ²⁴ותבלען השבילים הדקות את שבע השבילים הטבות ואמר אל־החרטמים ואין מגיד לי: ²⁵ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא גת אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: ²⁶שבע פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ²⁷ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב: ²⁸הוא הדבר אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה: ²⁹הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים: ³⁰וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל־השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את־הארץ: ³¹ולא־יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחר־כן כי־כבד הוא מאד: ³²ועל השנות החלום אל־פרעה פעמים כי־זכור הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשות: ³³ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על־ארץ מצרים: ³⁴ועשה פרעה ויפקד פקדים על־הארץ וחמש את־ארץ מצרים בשבע שני השבע: ³⁵ויקבצו את־כל־אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו־ה תחת יד־פרעה אכל בערים ושמרו: ³⁶והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ

מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ³⁷וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו: ³⁸ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ³⁹ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את־כל־זאת אינבון וחסכם כמון: ⁴⁰אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך: ⁴¹ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי אתך על כל־ארץ מצרים: ⁴²ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי־שש וישם רבד הזהב על־צווארו: ⁴³וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברהם ונתנו אתו על כל־ארץ מצרים: ⁴⁴ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדך לא־ירם איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ מצרים: ⁴⁵ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטסי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים: ⁴⁶ויסוף בן־שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ מצרים: ⁴⁷ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ⁴⁸ויקבץ את־כל־אכל | שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתראכל בערים אכל שדה־העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ⁴⁹ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין מספר: ⁵⁰וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטסי פרע כהן און: ⁵¹ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי־נשני אלהים את־כל־עמלי ואת כל־בית אבי: ⁵²ואת שם השני קרא אפרים כי־הפריני אלהים בארץ עניי: ⁵³ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ⁵⁴ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות ובכל־ארץ מצרים היה לחם: ⁵⁵ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכן אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו: ⁵⁶והרעב היה על כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־כל־אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: ⁵⁷וכל־הארץ באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי־חזק הרעב בכל־הארץ:

Chapter 42

¹וירא יעקב כי יש־שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ²ויאמר הנה שמעתי כי יש־שבר במצרים ודור־שמה ושבדור־לנו משם נחיה ולא נמות: ³ויירדו אחי־יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: ⁴ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב את־אחיו כי אמר פ־יִקְרָאנו אסון: ⁵ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי־היה הרעב בארץ כנען: ⁶ויסוף הוא השליט על־הארץ הוא המשביר לכל־עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוּו־לו אפים ארצה: ⁷וירא יוסף את־אחיו ויכנס ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשב־אכל: ⁸ויבר יוסף את־אחיו והם לא הכירו: ⁹ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ באתם: ¹⁰ויאמרו אליו לא אדני ועבדך באו לשב־אכל: ¹¹כלנו בני איש־אחד נחנו כנים אֲנַחְנו לא־הינו עבדך מרגלים: ¹²ויאמר אלהם לא כִּיעֲרֹת הארץ באתם לראות: ¹³ויאמרו שנים עשר עבדך אחים | אֲנַחְנו בני איש־אחד בארץ כנען והנה הקטן את־אבינו היום והאחד איננו: ¹⁴ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אֲלֵכֶם לאמר מרגלים אתם: ¹⁵בזאת תבחנו חי פרעה אִם־תִּצְאוּ מזה כי אִם־יבֹאוּ אחיכם הקטן הנה: ¹⁶שלחו מכם אחד ויקח את־אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם־לא חי פרעה כי זִרְגִּלִּים אתם: ¹⁷ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים: ¹⁸ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחינו את־האלהים אני ירא: ¹⁹אִם־כִּנִּים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שֶׁבַר רַעְיוֹן בתיכם: ²⁰ואת־אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו־כן: ²¹ויאמרו איש אל־אחיו אכל אֲשָׁמִים | אֲנַחְנו על־אחינו אשר ראינו צרת נפשן בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן בָּאָה אלינו הצרה הזאת: ²²ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם | לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם וגם־דמו הנה נדרש: ²³והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ²⁴ויסב מעליהם ויבר וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ²⁵ויצו יוסף ומלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל־שקלו ולתת להם צֶדֶה לדרך ויעש להם כן: ²⁶וישאו את־שב־ם על־חמריהם וילכו משם: ²⁷ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי אמתחתו: ²⁸ויאמר אל־אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחֲרְדוּ איש אל־אחיו לאמר מה־זאת עשה אלהים לנו: ²⁹ויבאו אל־יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל־הקרת אתם לאמר: ³⁰דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את־הארץ: ³¹ונאמר אליו כנים אֲנַחְנו לא היינו מרגלים: ³²שנים־עשר אֲנַחְנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את־אבינו בארץ כנען: ³³ויאמר אליו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת־רעבון בתיכם קחו ולכו: ³⁴והביאו את־אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם אתם אחיכם אתן לכם ואת־הארץ תסחרו: ³⁵ויהי הם מריקים שקיהם והנה־איש צור־כספו בשקו ויראו את־צִרְרוֹת סִפְיָהֶם המה ואביהם וייראו: ³⁶ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת־בנימן תקחו עלי היו כלנה: ³⁷ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני בני תמית אִם־לֹא אביאנו אליך תנה אתו על־ידי ואני אשיבנו אליך: ³⁸ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראו אסון בדרך אשר תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאולה:

Chapter 43

¹והרעב כבד בארץ: ²ויהי כאשר כלו לאכל את־השב־ר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שבדור־לנו מעט־אכל: ³ויאמר אליו הודה לאמר העד העד בננו האיש לאמר לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴אם־ישֶׁבַח משלח את־אחינו אתנו נרְדָּה ונשב־רה לך אכל: ⁵ואם־אינֶה משלח לא נרד כי־האיש אמר אלינו לא־תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד

לכם אח: ⁷ויאמרו שאול שאל־האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי אמר הורידו את־אחיכם: ⁸ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו: ⁹אנכי אֶעֱרְבֶנּוּ מִיַּד תִּבְקָשֵׁנוּ אִם־לֹא הִבִּיאתִיו אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לָךְ כֹּל־הַיָּמִים: ¹⁰כי לולא התמהמהנו כִּיעֲתָה שְׁבוּנוּ זֶה פַעַמִּים: ¹¹ויאמר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושיקדים: ¹²וכסף משנה קחו בידכם ואת־הכסף המושב בפי אמתחתכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: ¹³ואת־אחיכם יִחַו וקומו שובו אל־האיש: ¹⁴ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: ¹⁵ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה־כסף לקחו בידם ואת־בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: ¹⁶וירא יוסף אתם את־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח טבח והלן כי אתי יאכלו האנשים בצֹהֲרִים: ¹⁷ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את־האנשים ביתה יוסף: ¹⁸וייראו האנשים כי הובא בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אֲנַחְנוּ זֹבָאִים לְהִתְגַּלַּל עָלֵינוּ וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ וּלְקַחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ: ¹⁹ויגשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: ²⁰ויאמרו בי אדני ירד יחדנו בתחלה לשבר־אכל: ²¹ויהי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וַנִּפְתַּח אֶת־אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתָו כֶּסֶף־נוּ בַּמִּשְׁקָל וְנִשָּׁב אִתּוֹ בִּידְנוּ: ²²וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר־אכל לא ידענו מִי־שֵׁם כֶּסֶף־נוּ בַּאֲמַתְחֹתֵינוּ: ²³ויאמר שלום לכם אל־תיראו אֲלֵהֶיכֶם וְאֵלֶּהִי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן בַּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶף־כֶּם בָּא אֵלַי וַיִּצָּא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן: ²⁴ויבא האיש את־האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו ורגליהם ויתן מספוא לחמריהם: ²⁵ויכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצֹהֲרִים כי שמעו כִּי־שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם: ²⁶ויבא יוסף הַבֵּיתָה וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בִּידָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ אֶרְצָה: ²⁷וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אֲמַרְתֶּם הֵעוֹדְנוּ חִי: ²⁸ויאמרו שלום לעבדך לאֲבִינוּ עוֹדְנוּ חִי וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ: ²⁹וישא עֵינָיו וַיִּרָא אֶת־בְּנֵימִין אֲחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הִקְטַן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַחֲנֹךְ בְּנִי: ³⁰וימחר יוסף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אֲחִיו וַיִּבְקֹשׁ לִבְכוֹת וַיִּבֹּא הַחֲדָרָה וַיִּבְךְ שָׁמָּה: ³¹וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיִּצָּא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לֶחֶם: ³²וישימו לו לבדו וְלֵהֶם לִבְדָם וּלְמִצְרַיִם הַאֲכָלִים אִתּוֹ לִבְדָם כִּי לֹא יוֹכְלוּן הַמִּצְרַיִם לֶאֱכֹל אֶת־הַעֲבָרִים לֶחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לַמִּצְרַיִם: ³³וישב לפניו הַבָּכָר כִּבְכָרְתּוֹ וְהַצֶּעִיר כַּצֶּעִיר וַיִּתְמְהוּ הַאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: ³⁴וישא מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתֵּרֶב מִשְׁאֵת בְּנִימָן מִמִּשְׁאֵת כָּל־חַמֵּשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:

[43:28]

Chapter 44

¹וַיִּצֹא אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֹּא אֶת־אֲמַתְחַת הַאֲנָשִׁים אֲכֹל כֹּאשֶׁר יוֹכְלוּן שָׂאת וּשְׁיִם כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתוֹ: ²וְאֶת־גִּבְעֵי גִבֵּעַ הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקֶּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: ³הַבָּקָר אֹרֹךְ וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֵמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם: ⁴הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶף אֹמֵר לֹאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוֹם רֹדֵף אַחֲרֵי הַאֲנָשִׁים וְהַשְׁתַּנֵּם וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְמָה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה: ⁵הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בֹו וְהוּא נֹחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעַתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: ⁶וישגם וידבר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁷ויאמרו אֵלָיו לְמָה יִדְבַּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה: ⁸הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אֲמַתְחֹתֵינוּ הִשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִךְ נִגְבַּל מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אֹו זֶה: ⁹אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מִעֲבָדֶיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנֶיךָ לַעֲבָדִים: ¹⁰ויאמר גַּם־עַתָּה כַּדְּבָרִים כִּי־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים: ¹¹וימחרו ויורדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְחֹתוֹ אֶרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחֹתוֹ: ¹²וַיִּחַפֵּשׂ בַּגְּדוֹל הַחֹל וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמָּצָא הַגִּבֵּיעַ בַּאֲמַתְחַת בְּנִימָן: ¹³וַיִּקְרְעוּ שִׁמְלָתָם וַיַּעֲמִסוּ אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבוּ הָעִירָה: ¹⁴וַיִּבֹּא יְהוּדָה וְאֲחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה: ¹⁵ויאמר להם יוֹסֵף מִה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נֹחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֶנִי: ¹⁶ויאמר יְהוּדָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדֹנִי מִה־נִּדְבַּר וּמִה־נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֹנֵן עֲבָדֶיךָ הֵנּוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנִי גַם־אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר־נִמָּצָא הַגִּבֵּיעַ בִּידוֹ: ¹⁷ויאמר חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגִּבֵּיעַ בִּידוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם עָלוּ לְשִׁלּוֹם אֶל־אֲבִיכֶם: ¹⁸ויגש אליו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יִדְבַר־נָא עִבְדְּךָ דָּבָר בָּאֲזְנֵי אֲדֹנִי וְאֶל־יָחִיד אֶפְרַיִם בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹן כִּפְרָעָה: ¹⁹אֲדֹנִי שָׁאֵל אֶת־עֲבָדֶיךָ לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אֲב אֹו־אֶח: ²⁰וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנִי יִשְׁלַח אֲב זָקֵן וְיִלְד זָקֵנִים קֹטָן וְאֲחִיו מֵת וַיֹּתֵר הוּא לִבְדּוֹ לֵאמֹו וְאֲבִיו אֲהָבָה: ²¹וְתֹאמַר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינִי עָלָיו: ²²וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוֹכֵל הַנֶּעַר לַעֲזֹב אֶת־אֲבִיו וְעַזֵּב אֶת־אֲבִיו וּמֵת: ²³וְתֹאמַר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקֶּטָן אֲתֶכֶם לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנָי: ²⁴וְיִהְיֶה כִּי עָלִינוּ אֶל־עֲבָדְךָ אֲבִי וְנִגְדִּלֹו אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנִי: ²⁵וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שָׁבוּ שִׁבְרוֹלֵנוּ מִעֵט־אֲכָל: ²⁶וְנֹאמַר לֹא נוֹכֵל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אֲחִינוּ הַקֶּטָן אִתָּנוּ וְיִרְדּוּ כִּי־לֹא נוֹכֵל לִרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקֶּטָן אֵינְנוּ אֲתָנוּ: ²⁷וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אֲבִי אֲלִינוּ אֲתָם יָדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יִלְדֵה־לִי אִשְׁתִּי: ²⁸וַיִּצָּא זָאֲחֵד מֵאִתִּי וְאֹמֵר אֶךְ טָרֵף טָרֵף וְלֹא רִאִיתִיו עַד־הַנָּה: ²⁹וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מִעִם פָּנָי וְקִרְהוּ אֶסֶן וְהוֹרְדְתֶם אֶת־שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׁאֵלָה: ³⁰וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עֲבָדְךָ אֲבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֲתָנוּ וְנִפְשׁוּ קִשּׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ: ³¹וְהִנֵּה כְּרֹאוֹתַי כִּי־אֵין הַנֶּעַר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שִׁיבְתִי עֲבָדְךָ אֲבִינוּ בִּיגוֹן שְׁאֵלָה: ³²כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנֶּעַר מִעִם אֲבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאוּ אֵלַי וְחִטָּאתִי לֵאבִי כֹל־הַיָּמִים: ³³וְעַתָּה יִשְׁבֶּנָּא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנֶּעַר עֹבֵד לְאֲדֹנִי וְהַנֶּעַר יַעַל עִם־אֲחִיו: ³⁴כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אֲבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אִתִּי פֶן אֶרְאֶה בְרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצָא אֶת־אֲבִי:

Chapter 45

¹וְלֹא־יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלֵי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתּוֹדֶעַ יוֹסֵף אֶל־אָחָיו: ²וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכִּי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה: ³וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָכַל אָחָיו לַעֲנוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו: ⁴וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו גִּשְׁדוּנָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחִיכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרִימָה: ⁵וְעַתָּה | אֶל־תַּעֲצְבוּ וְאֶל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לִמְחִיָּה שָׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם: ⁶כִּי־זֶה שְׁנָתִים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ וְקָצִיר: ⁷וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה: ⁸וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שֹׁלְחָתֶם אֹתִי הֲנֵה כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׁימֵנִי לֵאמֹר לִפְרֹעַה וְלֹאֲדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ⁹מֵהָרָז וְעַל־אֲבִי וְאִמְרָתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנִי יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לֹאֲדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם רָדָה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד: ¹⁰וַיִּשְׁבַּת בְּאֶרֶץ־גֶּשֶׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי וּבְנִיךָ וּבְנֵי בְנִיךָ וְצֹאנֶךָ וּבְקֹרֶךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: ¹¹וְכָל־כְּלִיתִי אֲתֶךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פְּנִיתוֹשׁ אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ: ¹²וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי אֲתִי בְנִימִין כִּי־פִי הַמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם: ¹³וְהַגְדַּתֶם לְאָבִי אֶת־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמֵהֶרְתֶּם וּהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֲנֵה: ¹⁴וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִין בָּכָה עַל־צוּאָרָיו: ¹⁵וַיִּנְשֶׁק לְכָל־אָחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ אִתּוֹ: ¹⁶וַהֲקֵל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר בָּאוּ אֲתִי יוֹסֵף וַיִּטֵּב בְּעֵינָי פַּרְעֹה וּבְעֵינָי עַבְדּוֹ: ¹⁷וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲמַר אֶל־אָחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: ¹⁸וְקַחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְּנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ: ¹⁹וְאֵתְּךָ צִוִּיתִי זֹאת עֲשׂוּ וְחֹדְלְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגִלוּת לְטַפְכֶם וְלְנִשְׁיֶכֶם וְנִשְׁאֵתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: ²⁰וְעֵינֵיכֶם אֶל־תַּחֲסַע עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא: ²¹וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגִלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ: ²²לְכָל־כֶּסֶם נָתַן לֵאִישׁ חֲלָפוֹת שְׁמֹלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלָפֹת שְׁמֹלֹת: ²³וּלְאֶבְיָיו שָׁלַח כֶּזָּאת עֲשָׂרָה חֲמִירִים נְשִׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וְעֲשָׂרָה אֶתְנֹת נְשִׂאֵת בָּרִ וְחָלֶם וּמִזֶּן לְאֶבְיָיו לְדֶרֶךְ: ²⁴וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחָיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ: ²⁵וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ²⁶וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֹּג לְבֹו כִּי לֹא־הָאֵמִין לָהֶם: ²⁷וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגִלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ²⁸וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חַי אֲלֵכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוֹת:

Chapter 46

¹וַיֹּסֶעַ יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בָאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יַצְחָק: ²וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים | לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאָת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲנִנִי: ³וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֶל־תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה כִּי־לִגְנִי גָדוֹל אֲשִׁימְךָ שָׁם: ⁴אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם־עֲלֶה וְיוֹסֵף יִשִּׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ: ⁵וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבָּאֵר שֶׁבַע וַיִּשְׁאֹל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נִשְׁיָהֶם בְּעֲגִלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לְשֵׂאת אֹתוֹ: ⁶וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רִכּוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב וְכָל־זָרְעוֹ אִתּוֹ: ⁷בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל־זָרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרִימָה: ⁸וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה יַעֲקֹב וּבְנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן: ⁹וּבְנֵי רָאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחִצְרוֹן וְכֹרְמִי: ¹⁰וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְיָאֵל וַיִּמִּין וְאֶהֱד וַיְכִין וְאַחֲרָה וְשָׂאוּל בְּרֵה־כְנַעֲנִית: ¹¹וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן וְקַהַת וּמֹרָרִי: ¹²וּבְנֵי יִהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשִׁלָּה וְפֶרֶץ וְזָרַח וַיִּמָּת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִי בְנֵי־פֶרֶץ חֲצִרוֹן וְחִמּוֹל: ¹³וּבְנֵי יִשְׁשָׁכָר תוֹלַע וְפִנְחָה וַיִּזְבֹּן וְשִׁמְרוֹן: ¹⁴וּבְנֵי זָבֻלֹן סֹרַד וְאֵלֹן וַיִּחְלָאֵל: ¹⁵אֵלֶּה | בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְּתוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: ¹⁶וּבְנֵי רָחֵל צְפִיֹן וְחַגִּי שׁוֹנִי וְאֶצְבֵּן עֵרִי וְאַרְוִדִי וְאֶרְלִי: ¹⁷וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיִּשְׁנָה וַיִּשְׁנִי וּבְרִיעָה וְשָׂרָח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֲבֵר וּמְלִכִיאֵל: ¹⁸אֵלֶּה בְנֵי זֵלְפָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ: ¹⁹בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן: ²⁰וַיֵּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לוֹ אֲסֵנֹת בֶּת־פּוֹטִי פַרְעֹה כֹּהֵן אֶת־מִנְשָׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: ²¹וּבְנֵי בִנְיָמִן בָּלָע וְזָכָר וְאִשָּׁבֵל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֲחִי וְרָאשׁ מַפִּים וְחָפִים וְאָרֶד: ²²אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת עֶשֶׂר: ²³וּבְנֵי־דָן חַשִּׁים: ²⁴וּבְנֵי נַפְתָּלִי יִחְזָאֵל וְגוֹנִי וַיִּצֵּר וְשִׁלֵּם: ²⁵אֵלֶּה בְנֵי בְלָהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְרָחֵל בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שֶׁבַע: ²⁶כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה יִצְחָק וִירְכֹו מִלֶּכֶד נָשִׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ: ²⁷וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יָלְדוּ־לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנַיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שֶׁבַע־עִים: ²⁸וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: ²⁹וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל־צוּאָרָיו עוֹד: ³⁰וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעֵם אַחֲרַי רָאוּתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי: ³¹וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֵלֶּה וְאֵתֶּךָ לְפַרְעֹה וְאִמְרָה אֵלָיו אֲחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלַי: ³²וְהָאֲנָשִׁים רַעִי צֹאן כִּי־אֲנֹשִׁי מִקְנֶה הֵיוּ וְצֹאנָם וּבְקֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: ³³וְהִזָּה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־עֲשִׂיכֶם: ³⁴וְאִמְרָתֶם אֲנֹשִׁי מִקְנֶה הֵיוּ עַבְדֶּיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבֶת מִצְרַיִם כָּל־רַעַה צֹאן:

Chapter 47

¹וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגִּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאנָם וּבְקֹרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנִם בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן: ²וַיִּמְקְצָה אֶחָיו לִקְחַת חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצַּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה: ³וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אָחָיו מַה־עֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רַעִי צֹאן עַבְדֶּיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבֹתֵינוּ: ⁴וַיֹּאמְרוּ

אל־פרעה לגור בארץ באנו כי־אין מרעה לצאן אשר לעבדך כִּי־כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבונא עבדך בארץ גֶּשֶׁן⁵ ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך ואחיו באו אליך⁶ ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את־אביך וישבו בארץ גֶּשֶׁן ואס־ידעת ויש־בם אנשי־חיל ושמתם שרי מקנה על־אשר־לי⁷ ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה⁸ ויאמר פרעה אל־יעקב כמה ימי שני חייך⁹ ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את־ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם¹⁰ ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה¹¹ ויושב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה¹² ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף¹³ ולחם אין בכל־הארץ כִּי־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב¹⁴ וילקט יוסף את־כל־הכסף הנמצא בארץ־מצרים ובארץ כנען בשבך אשר־הם שברים ויבא יוסף את־הכסף ביתה פרעה¹⁵ ויתנם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף¹⁶ ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם־אפס כסף¹⁷ ויביאו את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל־מקניהם בשנה ההוא¹⁸ ויתתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא־נכתד מאדני כי אס־תם הכסף ומקנה הבהמה אל־אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אס־גוינתו ואדמתנו¹⁹ למה נמות לעיניך גס־אנחנו גם אדמתנו קנה־אתנו ואת־אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותרדע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם²⁰ ויקן יוסף את־כל־אדמת מצרים לפרעה כִּי־מכרו מצרים איש שדהו כִּי־חזק עליהם הרעב ויתני הארץ לפרעה²¹ ואת־העם העביר אתו לערים מקצה גבול־מצרים ועד־קצה²² רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את־חלקם אשר נתן להם פרעה על־כן לא מכרו את־אדמתם²³ ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי אתכם היום ואת־אדמתכם לפרעה האילכם זרע וזרעתם את־האדמה²⁴ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם²⁵ ויאמרו החיתנו נמצא־חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה²⁶ וישם אתה יוסף לחק עד־היום הזה על־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה²⁷ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גֶּשֶׁן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד²⁸ ויחיו יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי־יעקב שני חיי שבע שנים וארבעים ומאת שנה²⁹ ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא | לבנו ליוסף ויאמר לו אס־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני במצרים³⁰ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך³¹ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על־ראש המטה פ:

Chapter 48

¹ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת־אפרים² ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על־המטה³ ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה־אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי⁴ ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך ונתתך לקהל עמים ונתתי את־הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם⁵ ועתה שני־בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהוילי⁶ ומולדתך אשר־הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם ויקראו נחלתם⁷ ואני | בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבדת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם⁸ ויורא ישראל את־בני יוסף ויאמר מי־אלה⁹ ויאמר יוסף אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם¹⁰ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם¹¹ ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־זרעך¹² ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה¹³ ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים במינו משמאל ישראל ואת־מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו¹⁴ וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידייו כי מנשה הבכור¹⁵ ויברך את־יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי זעודי עד־היום הזה¹⁶ המלאך הגאל אתי מכל־רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ¹⁷ ויורא יוסף כי־ישיט אביו ידימינו על־ראש אפרים וירע בעיניו ויתמר יד־אביו להסיר אתה מעל ראש־אפרים על־ראש מנשה¹⁸ ויאמר יוסף אל־אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך על־ראשו¹⁹ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה־לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים²⁰ ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה²¹ ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם²² ואני נתתי לך שכר אחד על־אחיו אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי פ:

Chapter 49

¹ ויקרא יעקב אל־בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר־יקרא אתכם באחרית הימים² והקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל־ישראל אביכם³ ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז⁴ פחז כמים אל־תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה פ⁵ שמעון ולוי אחים כלי חס מכרתיהם⁶ בסדם אל־תבא נפשי בקהלם אל־תתד כבדי כי באפס הרגו איש וברצנם עקרו־שור⁷ אהרן אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל⁸ יהודה אתה יודוך אחיו ידך בערף איבך ישתחו לך בני אביך⁹ גור אריה

יהודה מטרף בני עליה כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: ¹⁰לא יסור שבט מיהודה ומחזק מבין רגליו עד כי יבא שיליו ¹¹ולו יקרה עמים: ¹¹אסרי לגפן עירו ¹²ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותו: ¹³חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: ¹³זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידו: ¹⁴יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים: ¹⁵וירא מנחה כי טוב ואתי הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למסעבד: ¹⁶זן ידיו עמו כאחד שבטי ישראל: ¹⁷והידן נתש על ידו שפיפן עלי ארץ הנשך עקביסוס ויפל רכבו אחור: ¹⁸לישוועת קויתי יהוה: ¹⁹גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: ²⁰מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: ²¹נפתלי אלה שלחה הנתן אמרי שפר: ²²בן פרת יוסף בן פרת עליעין בנות צעדה עלי שור: ²³וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ²⁴ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעלב משם רעה אבן ישראל: ²⁵מאל אביר ויעזרן ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ²⁶ברכת אביר גברו על ברכת הווי עד תאונת גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ²⁷בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: ²⁸כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו בך אתם: ²⁹ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אשר בשדה עפרון החתי: ³⁰במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר: ³¹שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: ³²מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: ³³ויכל יעקב לצנות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:

¹¹[49:10]

¹²[49:11]

¹³[49:11]

Chapter 50

¹ויפל יוסף על פני אביו ויברך עליו וישקלו: ²ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל: ³וימלאו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ⁴ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אמר אסנא מצאתי חן בעיניכם דברו לא באני פרעה לאמר: ⁵אבי השביעיני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ⁶ויאמר פרעה עלה וקבר את אביו כאשר השביעך: ⁷ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקניו וכל זקני ארץ מצרים: ⁸וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רץ טפס וצאנם וקורם עזבו בארץ גשן: ⁹ויעל עמו גסרוב גספרשים ויהי המחנה כבד מאד: ¹⁰ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת מים: ¹¹וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: ¹²ויעשו בניו לו כן כאשר צום: ¹³וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא: ¹⁴וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו וקברו את אביו: ¹⁵ויראו אחיו יוסף כי ימת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב וישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ¹⁶ויצו אלי יוסף לאמר אביר צוה לפני מותו לאמר: ¹⁷כה תאמרו ליוסף אלא שא לא פשע אחיך וחטאתם כירעה גמלונך ועתה שא לא לפשע עבדי אלהי אביר ויברך יוסף בדברם אליו: ¹⁸וילכו גסרוב ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ¹⁹ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ²⁰ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ²¹ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואתי טפכם וינתם אותם וידבר על לבם: ²²וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: ²³וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ²⁴ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: ²⁵וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ²⁶וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

